

29. oktober 2012

Lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Loven gælder for akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser og for akkreditering af disse institutioners uddannelser. Loven gælder også for de maritime uddannelsesinstitutioner.

Stk. 2. Loven kan desuden finde anvendelse for akkreditering af uddannelser og uddannelsesinstitutioner under andre ministerier og lønnede videregående uddannelser, der gennemføres hos en arbejdsgiver som led i et ansættelsesforhold, jf. § 24. Vedkommende minister kan fastsætte nærmere regler for akkreditering samt kriterier for kvalitet og relevans.

Danmarks Akkrediteringsinstitution

§ 2. Danmarks Akkrediteringsinstitution er en fagligt uafhængig institution inden for den statslige forvaltning, som varetager faglige opgaver i forhold til akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og disses uddannelser, jf. § 1.

Stk. 2. Akkrediteringsinstitutionens formål er at medvirke til at sikre og dokumentere kvalitet og relevans af de videregående uddannelser ved at foretage en faglig vurdering (akkreditering) af enten uddannelsesinstitutionerne eller uddannelserne. Akkrediteringen foretages ud fra centralt fastsatte kriterier, jf. § 6, og efterfølgende udarbejdes akkrediteringsrapporter herom.

Stk. 3. Akkrediteringsinstitutionen skal leve op til internationale standarder og skal i den forbindelse samle national og international erfaring af betydning for akkreditering.

Stk. 4. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser ansætter direktøren for Akkrediteringsinstitutionen efter indstilling fra Akkrediteringsrådet.

Akkrediteringsrådet

§ 3. Akkrediteringsrådet er et fagligt uafhængigt råd, som træffer beslutning om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og disses uddannelser, jf. § 1. Akkrediteringsrådet fastlægger de overordnede rammer for sin virksomhed og fastsætter en forretningsorden.

Stk. 2. Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om akkreditering på baggrund af akkrediteringsrapporter udarbejdet af Akkrediteringsinstitutionen, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Akkrediteringsrådet kan af faglige grunde eller for at afprøve Akkrediteringsinstitutionens konkurrencedygtighed beslutte at anvende en anden operatør end Akkrediteringsinstitutionen til at udarbejde akkrediteringsrapporter. Den valgte operatør skal være optaget i det europæiske register for kvalitetssikringsorganer (European Quality Assurance Register (EQAR)).

Stk. 4. Akkrediteringsinstitutionen stiller sekretariatsbistand til rådighed for Akkrediteringsrådet.

§ 4. Akkrediteringsrådet består af en formand og 8 medlemmer.

Stk. 2. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser udpeger formanden.

Stk. 3. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser udpeger medlemmerne således, at

- 1) 6 medlemmer udpeges af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser og
- 2) 2 medlemmer udpeges efter indstilling fra de studerendes repræsentanter i bestyrelserne og skoleråd for uddannelsesinstitutioner med videregående uddannelser under ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Stk. 4. Akkrediteringsrådets formand og medlemmer skal tilsammen have viden og erfaring inden for kvalitetssikring, videregående uddannelse, forskning, udviklingsbaseret og arbejdsmarkedsforhold for dimittender. Mindst 1 medlem skal have international erfaring med akkreditering.

Stk. 5. Akkrediteringsrådets formand og medlemmer kan højst sidde i rådet i 8 år fordelt på mindst 2 udpegningsperioder. Dog kan medlemmerne udpeget efter stk. 3, nr. 2, højst sidde i rådet i 2 år fordelt på mindst 2 udpegningsperioder. Hvis formanden eller et medlem afgår inden periodens udløb, udpeges en afløser efter stk. 2 og 3. I forbindelse med udpegningen tages stilling til udpegningsperiodens længde, jf. 1. punktum.

Kapitel 2

Akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner (institutionsakkreditering)

§ 5. Videregående uddannelsesinstitutioner gennemgår en institutionsakkreditering med fokus på institutionens løbende og systematiske arbejde med sikring af uddannelsernes kvalitet og relevans.

Stk. 2. Institutionsakkreditering skal som udgangspunkt gennemføres samlet for en hel institution, men i særlige tilfælde kan institutionen anmode Akkrediteringsrådet om, at akkrediteringen af en institution opdeles. Akkrediteringsrådet drøfter anmodningen med ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser inden rådet træffer afgørelse.

Stk. 3. Som led i institutionsakkrediteringen foretages en undersøgelse og vurdering af, om kvalitetssikringssystemerne i praksis leverer kvalitet og relevans på uddannelsesniveaet.

§ 6. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter kriterier for institutionsakkreditering med fokus på kvalitet og relevans (institutionsakkreditering), jf. §§ 7-12.

Stk. 2. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter kriterier for akkreditering af uddannelser og uddannelsesudbud (uddannelsesakkreditering), jf. §§ 13-17.

Stk. 3. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter nærmere regler om sagsgangen ved akkreditering og godkendelse af uddannelser og uddannelsesudbud.

§ 7. Ved institutionsakkreditering nedsætter Akkrediteringsinstitutionen et akkrediteringspanel.

Stk. 2. Akkrediteringspanelet skal sammensættes af faglige eksperter, der til sammen har international erfaring med kvalitetssikring af institutioner og den videregående uddannelsessektor generelt. Panelet består af mindst 3 personer.

Stk. 3. Panelet foretager en akkrediteringsvurdering af institutionen i henhold til kriterier fastsat i medfør af § 6, stk. 1.

Stk. 4. Akkrediteringsinstitutionen udarbejder på baggrund heraf en akkrediteringsrapport, jf. § 2, stk. 2.

Stk. 5. Akkrediteringsrådet kan af egen drift, jf. § 3, stk. 3, eller efter anmodning fra en institution helt eller delvis lægge en akkrediteringsrapport fra en anden internationalt anerkendt operatør til grund for afgørelsen om institutionsakkreditering, i det omfang rapporten dokumenterer, at institutionen lever op til kriterierne fastsat i medfør af § 6, stk. 1.

§ 8. Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om institutionsakkreditering på baggrund af akkrediteringsrapporten, jf. § 7, stk. 4. Afgørelsen kan være en positiv eller en betinget positiv akkreditering eller et afslag på akkreditering.

§ 9. En positiv institutionsakkreditering giver mulighed for at oprette nye uddannelser og nye uddannelsesudbud samt foretage justering af eksisterende uddannelser, jf. dog § 18. Oprettelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud samt justeringer af eksisterende uddannelser skal ske i overensstemmelse med institutionens kvalitetssikringspolitik og strategi. En positiv institutionsakkreditering gælder i maksimalt 6 år.

Stk. 2. Institutioner, der har påbegyndt en institutionsakkreditering, har ligeledes de i stk. 1,1. punktum angivne muligheder, dog kan nye uddannelser og uddannelsesudbud først oprettes og udbydes, når institutionen har fået en positiv institutionsakkreditering, jf. § 19, stk.2.

Stk. 3. Inden institutionsakkrediteringsperioden udløber, skal der foretages en nyakkreditering af institutionen.

§ 10. En betinget positiv institutionsakkreditering medfører, at alle nye uddannelser og uddannelsesudbud skal uddannelsesakkrediteres før oprettelsen. Akkrediteringsrådet fastlægger, hvor længe den betingede positive institutionsakkreditering gælder, dog maksimalt to år.

Stk. 2. Akkrediteringsrådet angiver i deres afgørelse, hvilke kriterier institutionen ikke opfylder, samt en plan for opfølgning. Inden udløbet af den efter stk. 1 fastsatte periode træffer Akkrediteringsrådet en ny afgørelse om institutionsakkreditering på baggrund af en supplerende akkrediteringsrapport, der alene forholder sig til de kriterier, institutionen ikke opfyldte ved den første afgørelse.

Stk. 3. Udfaldet af den nye afgørelse kan være enten positiv, jf. § 9, eller et afslag, jf. § 11. Akkrediteringsrådet kan ikke træffe afgørelsen betinget positivt i to på hinanden følgende afgørelser for sammen institution.

§ 11. Et afslag på institutionsakkreditering medfører, at institutionen ikke kan oprette nye uddannelser og uddannelsesudbud, samt at eksisterende uddannelser skal uddannelsesakkrediteres efter en turnusplan, jf. § 29. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan dog efter en konkret vurdering dispensere herfra.

Stk. 2. Ved afslag på institutionsakkreditering angiver Akkrediteringsrådet, hvorfor institutionen ikke kan akkrediteres.

Stk. 3. Akkrediteringsrådet afgør efter dialog med institutionen, hvornår institutionen igen kan anmode om institutionsakkreditering. En fornyet ansøgning om institutionsakkreditering sker efter reglerne i § 8.

§ 12. Får en maritim uddannelsesinstitution en betinget positiv institutionsakkreditering eller et afslag på institutionsakkreditering foretager ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser en konkret vurdering af, hvilken opfølgning der skal ske.

Stk. 2. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter nærmere regler om opfølgningen.

Akkreditering af uddannelser og uddannelsesudbud ved videregående uddannelsesinstitutioner (uddannelsesakkreditering)

§ 13. Ved uddannelsesakkreditering nedsætter Akkrediteringsinstitutionen et akkrediteringspanel.

Stk. 2. Akkrediteringspanelet skal sammensættes af faglige eksperter, der til sammen har international erfaring med kvalitetssikring af uddannelser og den videregående uddannelsessektor generelt. Panelet består af mindst 3 personer.

Stk. 3. Panelet foretager en akkrediteringsvurdering af uddannelsen eller uddannelsesudbuddet i henhold til kriterier fastsat i medfør af § 6, stk. 2.

Stk. 4. Akkrediteringsinstitutionen udarbejder på baggrund heraf en akkrediteringsrapport, jf. § 2, stk. 2.

Stk. 5. Akkrediteringsrådet kan af egen drift, jf. § 3, stk. 3, eller efter anmodning fra en institution helt eller delvis lægge en akkrediteringsrapport fra en anden internationalt anerkendt operatør til grund for afgørelsen om uddannelsesakkreditering, i det omfang rapporten dokumenterer, at uddannelsen lever op til kriterierne fastsat i medfør af § 6, stk. 2.

§ 14. Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om uddannelsesakkreditering på baggrund af akkrediteringsrapporten, jf. § 13, stk. 4. Afgørelsen kan for nye uddannelser og uddannelsesudbud være en positiv uddannelsesakkreditering eller et afslag på uddannelsesakkreditering. For eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud kan afgørelsen være en positiv uddannelsesakkreditering, en betinget positiv uddannelsesakkreditering eller et afslag.

§ 15. En positiv uddannelsesakkreditering giver institutionen mulighed for at udbyde den pågældende uddannelse. Uddannelsesakkrediteringen gælder for 6 år, hvorefter uddannelsen eller uddannelsesudbuddet skal genakkrediteres, medmindre institutionen i mellemtiden har opnået en positiv eller en betinget positiv institutionsakkreditering.

§ 16. En betinget positiv uddannelsesakkreditering giver institutionen mulighed for at udbyde den pågældende uddannelse. Udbuddet sker under forudsætning af, at institutionen inden for en af Akkrediteringsrådet fastsat periode retter op de forhold, som har medført den betingede positive uddannelsesakkreditering.

Stk. 2. Akkrediteringsrådet angiver i deres afgørelse, hvilke kriterier uddannelsen ikke opfylder, samt en plan for opfølgning. Inden udløbet af den efter stk. 1 fastsatte periode træffer Akkrediteringsrådet en ny afgørelse om uddannelsesakkreditering på baggrund af en supplerende akkrediteringsrapport, der alene forholder sig til de kriterier, uddannelsen ikke opfyldte ved den første afgørelse.

Stk. 3. Akkrediteringsrådet skal træffe en ny afgørelse, uanset om institutionen i mellemtiden har opnået en positiv eller en betinget positiv institutionsakkreditering.

§ 17. Et afslag på uddannelsesakkreditering betyder, at institutionen ikke kan udbyde uddannelsen. Akkrediteringsrådet angiver i sin afgørelse, hvorfor uddannelsen eller uddannelsesudbuddet ikke kan akkrediteres.

Stk. 2. Institutionen kan først genansøge om uddannelsesakkreditering af uddannelsen eller uddannelsesudbuddet, når der har fundet en ny prækvalifikation sted, jf. § 18.

Prækvalifikation og godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud

§ 18. Videregående uddannelsesinstitutioner skal have nye uddannelser og uddannelsesudbud prækvalificeret i Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser før oprettelsen. Ved prækvalifikationen foretages en vurdering af, om den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud lever op til på forhånd fastsatte kriterier og i øvrigt opfylder lovgivningsmæssige krav.

Stk. 2. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan indhente supplerende faglig rådgivning til brug for prækvalifikationen.

Stk. 3. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter nærmere regler for prækvalifikationen, herunder kriterier samt krav til hvilke oplysninger institutionen skal afgive til brug for prækvalifikation og godkendelse, jf. § 19.

§ 19. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser træffer på baggrund af prækvalifikationen afgørelse om godkendelse af en ny uddannelse eller nyt udbud.

Stk. 2. For institutioner, der har påbegyndt en institutionsakkreditering, sker godkendelsen under forudsætning af en efterfølgende positiv institutionsakkreditering.

Stk. 3. Har institutionen alene en betinget institutionsakkreditering sker godkendelsen under forudsætning af, at uddannelsen eller uddannelsesudbuddet efterfølgende opnår en positiv uddannelsesakkreditering, jf. § 14.

Stk. 4. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter nærmere regler for godkendelsen.

Øvrige bestemmelser

§ 20. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan, eventuelt efter anmodning fra Akkrediteringsrådet, udtage uddannelser eller uddannelsesudbud med særlige kvalitetsmæssige udfordringer til gennemgang.

Stk. 2. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter nærmere regler om gennemgangen, herunder om Akkrediteringsinstitutionens rolle i forbindelse med gennemgangen.

§ 21. Akkrediteringsrådet kan af egen drift eller efter anmodning fra ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser i løbet af en institutionsakkrediterings- eller en uddannelsesakkrediteringsperiode undersøge, om kriterierne fastsat i medfør af § 6, stk. 1 eller stk. 2, fortsat opfyldes.

Stk. 2. Hvis kriterierne for en institutionsakkreditering ikke længere er opfyldt, trækker Akkrediteringsrådet akkrediteringen tilbage og indberetter det straks til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser. Akkrediteringsrådet gennemfører herefter en fornyet institutionsakkreditering og træffer afgørelse, jf. § 8.

Stk. 3. Hvis kriterierne for en uddannelsesakkreditering ikke længere er opfyldt, trækker Akkrediteringsrådet akkrediteringen tilbage, og ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers godkendelse bortfalder. Hvis Akkrediteringsrådet trækker akkrediteringen tilbage, og godkendelsen bortfalder, skal Akkrediteringsrådet straks indberette det til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Stk. 4. Institutionen skal underrette Akkrediteringsrådet, hvis kriterierne ikke længere er opfyldt, eller der er tvivl herom.

§ 22. Institutionernes udbud af uddannelser i udlandet følger reglerne i denne lov, jf. dog stk. 3. Dog har universiteterne ved uddannelsesakkreditering valgfrihed for så vidt angår valg af kvalitetssikringsinstitution, jf. universitetslovens § 3 a. Vælger institutionen at bruge Danmarks Akkrediteringsinstitution til uddannelsesakkrediteringen, opkræves betaling herfor, jf. § 25, stk. 3.

Stk. 2. Anvender universiteterne en anden kvalitetssikringsinstitution, jf. stk. 1, 2. punktum, sker kvalitetssikringen efter denne institutions kriterier.

Stk. 3. Reglerne om prækvalifikation af nye uddannelser finder alene anvendelse for nye uddannelser og uddannelsesudbud, hvortil det ydes statsligt tilskud.

§ 23. Institutionerne kan, selv om de har opnået institutionsakkreditering, af egen drift og mod betaling, jf. § 25, stk. 3, anmode Akkrediteringsrådet om at foretage en uddannelsesakkreditering af en uddannelse eller et uddannelsesudbud, jf. § 14.

Kapitel 3

Akkreditering af andre uddannelsesinstitutioner m.v.

§ 24. Akkrediteringsrådet akkrediterer videregående uddannelsesinstitutioner og uddannelser på kulturministerens område. Kulturministeren fastsætter nærmere regler for akkreditering, prækvalifikation samt kriterier for institutionsakkreditering og for uddannelsesakkreditering med fokus på kvalitet og relevans.

Stk. 2. Akkrediteringsrådet kan, jf. § 1, stk. 2, akkreditere uddannelser eller institutioner under andre ministerier. Vedkommende minister indgår aftale herom med Akkrediteringsrådet, som herefter orienterer ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Kapitel 4

Økonomiske forhold

§ 25. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser afholder udgifter til Akkrediteringsrådet og til Akkrediteringsinstitutionen.

Stk. 2. I det omfang Akkrediteringsrådet akkrediterer uddannelser og uddannelsesinstitutioner under andre ministre, jf. § 24, afholdes udgifterne hertil af vedkommende ministre.

Stk. 3. Akkreditering af uddannelser, som institutionerne udbyder i udlandet, jf. § 22, udføres som indtægtsdækket virksomhed. Tilsvarende gælder for akkreditering af uddannelser efter § 23.

Kapitel 5

Klageadgang m.v.

§ 26. Akkrediteringsrådets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Klager over retlige spørgsmål ved Akkrediteringsrådets afgørelse kan af parterne indbringes for Styrelsen for Universiteter og Internationalisering senest 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt parten. Styrelsen for Universiteter og Internationaliserings afgørelser i disse sager kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 27. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan bemyndige en statslig myndighed under ministeriet eller andre statslige myndigheder efter forhandling med vedkommende minister til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Stk. 2. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages.

Stk. 3. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

§ 28. Akkrediteringsrådet offentliggør alle akkrediteringsrapporter og en samlet oversigt over alle akkrediteringsansøgninger og resultatet heraf samt over alle institutioner og uddannelser, der er akkrediteret af Akkrediteringsrådet.

Stk. 2. Akkrediteringsinstitutionen og Akkrediteringsrådet offentliggør hvert år beretninger om deres virksomhed.

Kapitel 6

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 29. Indtil en institution har opnået institutionsakkreditering, er institutionens uddannelser underlagt reglerne for uddannelsesakkreditering, jf. § 14, dog sættes turnusakkrediteringen af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud for den enkelte institution i bero i forbindelse med institutionsakkrediteringen.

Stk. 2. Hvis den første institutionsakkreditering bliver et afslag, skal eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud fortsat turnusakkrediteres, jf. § 14.

Stk. 3. For tidbegrænsede udbudsgodkendelser, der er givet enten i medfør af lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsuddannelser eller i medfør af lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne, bortfalder tidsbegrænsningen.

§ 30. Loven træder i kraft den 1. juni 2013.

§ 31. Akkrediteringsrådet udarbejder forslag til plan for institutionsakkreditering på baggrund af institutionernes ansøgning herom. Samtidig udarbejdes forslag til justering af planen for turnusakkreditering af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud.

§ 32. Lov om akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser af 27. marts 2007 ophæves.

Stk. 2. Regler, der er fastsat med hjemmel i loven, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af denne lov.

§ 33. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund
- 2.1. Evaluering af akkrediteringssystemet
3. Lovforslagets indhold
- 3.1. Gældende ret
- 3.1.1. Indførelse af akkrediteringssystemet
- 3.1.2. Akkreditering og godkendelse af universitetsuddannelser
- 3.1.3. Screening, akkreditering og godkendelse af erhvervsrettede videregående uddannelser
- 3.1.4. Akkreditering af kunstneriske videregående uddannelser
- 3.1.5. Øvrige videregående uddannelser
- 3.2. Overvejelse i udvalg, fagministeriets overvejelser
- 3.3. Den foreslåede ordning
- 3.3.1. Institutionsakkreditering
- 3.3.1.1. Kriterier efter europæisk standard (ESG)
- 3.3.1.2. Institutionstyper og -niveauer
- 3.3.2. Prækvalificering
- 3.3.3. Gennemgang af uddannelser med særlige udfordringer
- 3.3.4. Videreførelse af tværgående evalueringer
- 3.3.5. Godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Høring
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Kvalitet og relevans af de videregående uddannelser i Danmark skal være højere og leve op til internationale standarder. Danmark er et videnssamfund, og det er afgørende, at uddannelsernes kvalitet løftes for at matche kompetencebehovet i den private og offentlige sektor. Det er regeringens målsætning, at 60 pct. af en ungdomsårgang skal gennemføre en videregående uddannelse i 2020, heraf 25 pct. en lang videregående uddannelse. Målsætningerne skal nås uden at gå på kompromis med uddannelsernes kvalitet og relevans. I lyset af de aktuelle økonomiske udfordringer er det afgørende, at ressourcerne til sikring af kvaliteten bruges målrettet, og at de videregående uddannelser har sammenhæng på tværs af sektorer og løbende tilpasses arbejdsmarkedet behov. Det samlede videregående uddannelsesudbud skal være udformet på en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig måde og uddanne dimittender, der bidrager til fornyet vækst og innovation i Danmark.

For at indfri ambitionerne i satsningen på videregående uddannelser er det nødvendigt, at den eksterne kvalitetssikring af de videregående uddannelser er effektiv og ubureaukratisk og har fokus på det daglige kvalitetsarbejde på uddannelsesinstitutionerne til gavn for studerende og samfundet.

Det blev i 2007 med vedtagelsen af lov om akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser fastsat, at den eksterne kvalitetssikring skulle udformes som akkreditering på uddannelsesniveau. Akkrediteringen har medført, at de videregående uddannelsers kvalitet og relevans dokumenteres og anerkendes efter de internationale standarder ESG (European Standards and Guidelines for Higher Education), hvormed Danmark lever op til sine forpligtelser i forhold til Bologna-samarbejdet.

Akkrediteringen af henholdsvis universitetsuddannelser og erhvervsakademi- og professionsbacheloruddannelser samt kunstneriske og maritime uddannelser sker i dag efter forskellige modeller. Uddannelserne har forskellige akkrediteringskriterier, og der anvendes forskellige akkrediteringsoperatører og forskellige procedurer for godkendelse af nye uddannelser. Nye erhvervsakademi- og professionsbacheloruddannelser samt kunstneriske uddannelser skal screenes i Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, før de kan blive akkrediteret. De maritime uddannelser er ikke direkte omfattet af den nuværende akkrediteringslov. Det giver en u hensigtsmæssig skævhed i udbuddet af uddannelser på tværs af sektorer, som kan genoprettes med et fælles system for alle videregående uddannelser.

Der har desuden været en markant kritik fra dele af uddannelsessektoren, der vurderer, at det eksisterende system er bureaukratisk og ressourcekrævende. Endvidere fremgår det af Akkrediteringsrådets afgørelser, at 85 pct. af alle de videregående uddannelser, der er blevet vurderet, er blevet akkrediteret positivt, det vil sige, at de lever op til de centralt fastsatte kriterier for kvalitet og relevans. Derfor kan ressourcerne bruges bedre på at lade akkrediteringen omfatte hele institutioner og samtidig målrette kontrolindsatsen mod uddannelser med særlige kvalitets- og relevansproblemer. Endelig har arbejdsmarkedets parter påpeget, at udviklingen i udbuddet af nye uddannelser og udbud ikke nødvendigvis har afspejlet arbejdsmarkedets behov.

Regeringen ønsker derfor, at de nuværende systemer ændres til ét nyt fælles akkrediteringssystem, der flytter fokus fra den enkelte uddannelse til en mere helhedsorienteret vurdering, der stiller præcise krav til institutionerne gennem kriterier for blandt andet ledelsesmæssig forankring af kvalitetssikring og skærpelse af kravene til systematisk kontrol og dokumentation af undervisningens kvalitet mv. Der er behov for at styrke uddannelsernes kvalitet og bruge ressourcerne mere målrettet på det daglige arbejde med at forbedre undervisning og sammenhæng til arbejdsmarkedet.

Det nye fælles akkrediteringssystem skal således sikre, at institutionernes egne kvalitetssikringssystemer lever op til de europæiske standarder for kvalitetsarbejde og dermed skaber et fundament for regelforenklning og mindre detailregulering på uddannelsesinstitutionerne på Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelsers område. Institutionerne skal forpligtes på overordnede målsætninger og dokumentationskrav, men gives frihed til selv at definere, hvordan de når målene.

2. Baggrund

Som led i globaliseringsstrategien foreslog den daværende regering i 2006, at de videregående uddannelser systematisk skulle kvalitetssikres. I forlængelse heraf blev det besluttet at oprette en uafhængig akkrediteringsinstitution, der har til opgave at akkreditere alle videregående uddannelser.

Det fremgik af bemærkningerne til Lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser:

- at der senest tre år efter lovens ikrafttræden skulle ske en vurdering af Akkrediteringsinstitutionen med

- henblik på at vurdere, om den lever op til de europæiske retningslinjer for kvalitetssikring (ESG), og at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling efter fem år vil give Folketinget en redegørelse på baggrund af en evaluering af Akkrediteringsinstitutionen og dens virksomhed, herunder samspillet med andre aktører og sammenhængen i det samlede kvalitetssikringssystem for de videregående uddannelser under de daværende ministerier, henholdsvis Kulturministeriet, Undervisningsministeriet og Videnskabsministeriet.

Akkrediteringsinstitutionen gennemgik i efteråret 2010 en uafhængig international evaluering, ligesom Danmarks Evalueringsinstitut (EVA), der er akkrediteringsoperatør på Kulturministeriets, det daværende Undervisningsministeriums og det daværende Økonomi- og Erhvervsministeriums (de maritime professionsbacheloruddannelser) områder, blev evalueret i foråret 2011. Evalueringerne konkluderede, at akkrediteringssystemet lever op til de fælles europæiske standarder og retningslinjer for kvalitetssikring. Den uafhængige internationale evaluering af Akkrediteringsinstitutionen pegede endvidere på, at akkreditering på institutionsniveau burde overvejes.

På baggrund af kritik af akkrediteringen på især universitetsområdet og den internationale evaluering af akkrediteringssystemet fremrykkede den daværende minister for videnskab, teknologi og udvikling redegørelsen til Folketinget. Redegørelsen blev forelagt Folketinget den 13. april 2011. Den indeholdt en faktuel gennemgang af akkrediteringssystemerne, en status på de hidtidige erfaringer med akkreditering af de videregående uddannelser, herunder den kritik, der er blevet rejst fra uddannelsesinstitutionerne af den nuværende akkrediteringsmodel. Redegørelsen lagde op til en drøftelse af indretningen af det fremtidige akkrediteringssystem.

2.1. Evaluering af akkrediteringssystemet

Akkrediteringssystemet på det tidligere Ministerium for Videnskab, Teknologi og Udviklings område blev i 2010 evalueret af et uafhængigt eksternt panel. Panelets opgave var at vurdere, i hvilken grad akkrediteringssystemet, herunder Akkrediteringsinstitutionen, lever op til European Standards and Guidelines for Quality Assurance (ESG'erne). Systemet skal leve op til ESG'erne, hvis institutionerne ønsker optagelse i såvel European Association for Quality Assurance in Higher Education (ENQA) som European Quality Assurance Register for Higher Education (det europæiske register for kvalitetssikringsinstitutioner, forkortet EQAR).

Samlet set vurderede evalueringspanelet, der blev koordineret af ENQA, at Akkrediteringsinstitutionen, som består af Akkrediteringsrådet og operatøren ACE Denmark fuldt opfyldte kriterierne og dermed levede op til ESG'ernes krav til både system og operatør på Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings område.

På baggrund af evalueringen har ENQA optaget Akkrediteringsinstitutionen ligesom EQAR har optaget ACE Denmark som fuldgældige medlemmer. Med dette lever Akkrediteringsinstitutionen op til bemærkningerne i lov om akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser, hvoraf det fremgår, at der senest tre år efter lovens ikrafttræden skal ske en vurdering af Akkrediteringsinstitutionen med henblik på, at Akkrediteringsinstitutionen optages i det europæiske register for kvalitetssikringsorganer.

Det uafhængige ekspertpanel anbefalede blandt andet:

- At Danmark overgår til institutionsakkreditering – evt. i kombination med uddannelsesakkreditering.
- At der anvendes mere end én faglig ekspert i akkrediteringspanelerne, og det foreslås, at akkrediteringskonsulentens rolle nedtones. Desuden anbefales, af hensyn til konsistensen, at der – også ved akkreditering af nye uddannelser – nedsættes akkrediteringspaneler.

Panelet bemærkede, at dokumentationskravene vedrørende vurderingen af den interne kvalitetssikring på den ene side medfører en del arbejde for universiteterne, mens effektiviteten af de interne kvalitetssikringsprocesser ikke sikres konsistent.

Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) har stået for akkrediteringsvurderinger og –rapporter på Undervisningsministeriets og Kulturministeriets områder.

I 2005 blev det første gang vurderet på basis af en ekstern evaluering, at EVA lever op til ESG'erne. Da alle ENQA medlemmer skal evalueres hvert 5. år i forhold til om de opfylder ESG, blev der i 2010

iværksat en ny ekstern vurdering af EVA. Evalueringen blev afsluttet i april 2011 med offentliggørelsen af det eksterne panels rapport.

Panelet konkluderede i rapporten, at EVA fuldt ud lever op til de centrale ESG-standarder. Panelet fremhævede særligt EVA for deres evalueringsmetoder og indsats for løbende udvikling og forbedringer. Panelet vurderede endvidere, at EVA har tilstrækkelige ressourcer til at foretage akkrediteringer og evalueringer med det nuværende aktivitetsniveau.

3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget ændres akkrediteringssystemet for de videregående uddannelser på Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser og Kulturministeriets område, så det bliver baseret på institutionsakkreditering i stedet for uddannelsesakkreditering. Det er institutionerne selv, der vurderer, hvornår de er i stand til at overgå fra uddannelsesakkreditering til institutionsakkreditering. Det forventes dog, at alle institutionerne har gennemført en institutionsakkreditering inden 6 år fra lovens ikrafttræden. Samtidig indføres prækvalifikation af alle nye uddannelser og uddannelsesudbud, ligesom der indføres en mulighed for gennemgang af uddannelser med særlige kvalitetsudfordringer. De tværgående evalueringer, som EVA udfører, fortsættes og udvides til også at omfatte universitetsområdet. Endelig udvides akkrediteringen til at omfatte alle videregående uddannelsesinstitutioner og uddannelser, der nu er samlet i Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. De maritime uddannelsesinstitutioner vil også blive omfattet, uanset hvilke typer uddannelser, de udbyder. Der sikres på den måde en ensartet regulering af de maritime uddannelsesinstitutioner under ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, både med hensyn til akkreditering og med hensyn til tilsyn, idet akkrediteringen begrænser behovet for tilsyn i medfør af lov om maritime uddannelser.

3.1. Gældende ret

3.1.1 Indførelsen af akkrediteringssystemet

Akkreditering af de videregående uddannelser i Danmark blev indført i marts 2007. Akkrediteringen omfattede videregående uddannelser under daværende Ministerium for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Undervisningsministerium og Kulturministerium. Akkrediteringen har medført, at de videregående uddannelsers kvalitet og relevans dokumenteres og anerkendes efter internationale standarder (European Standards and Guidelines for Quality Assurance (ESG)).

Akkrediteringen blev baseret på uddannelsesakkreditering. Ved en *uddannelsesakkreditering* vurderes relevans og kvalitet af hver enkelt uddannelse, set i forhold til faste kriterier. Såvel elementer, der er specifikke for netop denne uddannelse, som mere institutionsspecifikke elementer vurderes. De uddannelsesspecifikke elementer er blandt andet uddannelsens formål, tilrettelæggelse, erhvervs sigte og faktiske resultater, herunder dimittendernes overgang til beskæftigelse. De mere institutionsspecifikke elementer er for eksempel det faglige miljø, fysiske faciliteter og ressourcer, institutionens kontakt med aftagere mv.

Akkrediteringsinstitutionen, som består af Akkrediteringsrådet og operatøren ACE Denmark samt et rådssekretariat, blev oprettet som en uafhængig institution ved indførelsen af akkreditering.

Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om akkreditering af uddannelserne på baggrund af akkrediteringsrapporter udarbejdet af de to operatører ACE Denmark og EVA.

ACE Denmark udarbejder akkrediteringsrapporter for universitetsuddannelserne. EVA udarbejder akkrediteringsrapporter for de øvrige videregående uddannelser under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser samt videregående uddannelser under Kulturministeriet.

3.1.2 Akkreditering og godkendelse af universitetsuddannelser

Ved akkrediteringen undersøges, om bachelor-, kandidat-, master- og anden deltidsuddannelse, der udbydes efter universitetsloven lever op til centralt fastsatte kriterier for kvalitet og relevans.

For universitetsuddannelsernes vedkommende træffer Akkrediteringsrådet afgørelse både om akkreditering og om godkendelse af hver enkelt uddannelse. Akkrediteringsrådets godkendelse har afløst den tidligere centrale ministerielle godkendelse.

En positiv akkreditering og en godkendelse er forudsætningen for, at universitetet får taxametertilskud til en ny uddannelse. For en eksisterende uddannelse er en positiv eller betinget positiv akkreditering og en godkendelse forudsætningen for, at uddannelsen fortsat kan få taxametertilskud til uddannelsen, og for at der kan optages studerende på uddannelsen.

Akkrediteringsafgørelsen træffes på baggrund af akkrediteringsrapporten, der er udarbejdet af det faglige sekretariat i Akkrediteringsinstitutionen, og indeholder vurderinger af, om uddannelsen lever op til de centralt fastsatte kriterier. Kriterierne, der er udarbejdet efter dialog med universiteterne, organisationer på arbejdsmarkedet og studenterorganisationer, er fastsat i bekendtgørelse om kriterier for universitetsuddannelsers relevans og kvalitet og om sagsgangen ved godkendelse af universitetsuddannelser. For eksisterende uddannelser foretages vurderingen af kriterieopfyldelsen af eksterne eksperter, og det faglige sekretariat i Akkrediteringsinstitutionen udarbejder akkrediteringsrapporten. Akkrediteringen af eksisterende uddannelsesudbud sker efter en turnusplan fastsat af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser efter forslag fra Akkrediteringsrådet.

Efter Akkrediteringsrådet har truffet afgørelse om akkreditering og inden uddannelsen godkendes, træffer Styrelsen for Universiteter og Internationalisering afgørelse om uddannelsens taxameterindplacering, titel, specifikke adgangskrav for bacheloruddannelser, uddannelsens normerede studietid og eventuelle maksimumrammer for tilgangen til uddannelsen.

3.1.3 Screening, akkreditering og godkendelse af erhvervsrettede videregående uddannelser

De erhvervsrettede videregående uddannelser omfatter erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser samt videregående voksenuddannelser og diplomuddannelser.

Uddannelserne er landsdækkende i den forstand, at den samme uddannelse skal kunne udbydes på tværs af landet af flere forskellige udbydere.

Erhvervsakademierne og professionshøjskolerne har i tilknytning hertil lovfæstet pligt til at dække behovet for udbud af erhvervsrettet videregående uddannelse i den region eller del heraf, hvor institutionen hører hjemme (regional dækningsforpligtelse). Principperne om landsdækkende uddannelser og regional dækningsforpligtelse afspejles i den anvendte procedure for akkreditering og godkendelse af nye uddannelser og nye udbud.

Akkrediteringsrådet træffer beslutning om akkreditering af hver enkelt erhvervsrettet videregående uddannelse – både hvad angår nye uddannelser og nye udbud samt eksisterende uddannelsesudbud. Beslutningen om akkreditering træffes på baggrund af en akkrediteringsrapport, udarbejdet af EVA. Rapporten indeholder en vurdering af, hvorvidt den enkelte uddannelse lever op til de centralt fastsatte kriterier i bekendtgørelse om akkreditering og godkendelse af erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser mv. Vurderinger af kriterieopfyldelsen foretages i alle tilfælde af et panel af eksterne faglige eksperter.

For nye uddannelser og nye udbud beslutter ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser på baggrund af en indledende screening, om en ansøgning kan gå videre til akkreditering. Ved screeningen tages blandt andet hensyn til inddragelsen af aftagerne og andre udbydere, samt den geografiske dækning af samme eller beslægtede uddannelser. Screeningen af nye udbud omfatter som udgangspunkt alene udbud af uddannelser, som den pågældende institution ikke allerede er godkendt til at udbyde inden for sit dækningsområde. Det er således lagt til grund for praksis, at institutionerne kan dublere eller flytte de godkendte udbud inden for institutionens dækningsområde uden fornyet screening og akkreditering af nye udbudssteder, jf. bemærkningerne til §§ 3-4 i forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser (2006/1 LSF 188). Ved dubleringer og flytninger af godkendte udbud skal institutionens eget kvalitetssikringssystem bl.a. belyse behovet for det nye udbudssted og sikre vurdering af eventuelle konsekvenser for andre udbydere. Ministeren kan dog anmode Akkrediteringsrådet om udbudsakkreditering af sådanne dubleringer og flytninger.

For nye uddannelser og nye udbud er Akkrediteringsrådets positive akkreditering en forudsætning for, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan godkende uddannelsen, og institutionerne kan få taxametertilskud til udbud heraf. Godkendelser til udbud af erhvervsrettede videregående uddannelser gives tidsbegrænset til udbud inden for bestemt geografisk område, der som

udgangspunkt vil være den region eller del heraf, inden for hvilken institutionen efter sine vedtægter har forsyningsforpligtelsen. I Lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser og lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne er endvidere fastsat en række betingelser, som en given institution skal opfylde for at kunne opnå godkendelse til udbud af givne uddannelsestyper.

På samme måde er Akkrediteringsrådets positive eller betinget positive akkreditering en forudsætning for fortsat godkendelse og taxametertilskud til udbud af eksisterende uddannelser. Kan et uddannelsesudbud ikke dokumentere at leve op til de centralt fastsatte kriterier og uddannelsesreglerne, kan det miste sin udbudsgodkendelse og dermed taxametertilskuddet. Akkreditering af eksisterende uddannelsesudbud sker efter en turnusplan fastsat af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser efter dialog med Akkrediteringsrådet. I overensstemmelse med princippet om landsdækkende uddannelser fastlægges planen således, at de forskellige institutioners udbud af samme uddannelse søges akkrediteret inden for samme tidsramme.

3.1.4 Akkreditering af kunstneriske videregående uddannelser

De kunstneriske videregående uddannelser finansieres inden for en fast økonomisk ramme og har et dimensioneret aktivitetsniveau, hvilket i praksis betyder, at der ikke bliver udviklet mange nye uddannelser på området, da uddannelsespladserne til en ny uddannelse i givet fald skal tages fra de eksisterende uddannelser. Det har medført, at der kun er blevet akkrediteret eksisterende uddannelser, siden akkrediteringssystemet trådte i kraft. Ved akkreditering af eksisterende såvel som nye uddannelser foretages vurderingen af kriterieopfyldelsen af et eksternt akkrediteringspanel.

Herefter udarbejdes en akkrediteringsrapport af EVA, som Akkrediteringsrådet lægger til grund for sin afgørelse af, om uddannelsen opnår en positiv akkreditering, en betinget positiv akkreditering eller får afslag på akkreditering. Akkrediteringsrapporten indeholder en vurdering af, hvorvidt uddannelsen lever op til centralt fastsatte kriterier i bekendtgørelse om akkreditering og godkendelse af videregående uddannelser under Kulturministeriet.

3.1.5 Øvrige videregående uddannelser

Udover de ovennævnte uddannelser er der også uddannelser under andre ministerier, der af den daværende undervisningsminister har fået mulighed for at få akkrediteret deres videregående uddannelser i forhold til det daværende Undervisningsministeriums akkrediteringskriterier. Det drejer sig dels om de videregående maritime uddannelser, som nu er overflyttet fra Søfartsstyrelsen til Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, samt Politiets og visse af Forsvarets uddannelser.

Parallelt hermed har alle de maritime uddannelsesinstitutioner været underlagt en løbende auditering af Søfartsstyrelsen. I auditeringen er det blevet vurderet, om institutionerne lever op til centralt fastsatte standarder for kvalitetsstyring af de maritime uddannelser.

3.2. Overvejelse i udvalg, fagministeriets overvejelser

Den foreslåede ordning tager udgangspunkt i de internationale evalueringer af operatørerne ACE Danmark og EVA, som anbefalede en overgang til institutionsakkreditering. På baggrund heraf har Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser udarbejdet et oplæg til et nyt fælles akkrediteringssystem, som efterfølgende er drøftet med centrale operatører, herunder de videregående uddannelsesinstitutioner, repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter, relevante råd og studenterorganisationer. I oplægget er de bemærkninger, som de internationale evalueringen har affødt, søgt imødekommet.

De centrale aktører er generelt positive over for en overgang til institutionsakkreditering, men det er blevet fremhævet som afgørende, at ændringen i den eksterne kvalitetssikrings fokus fra uddannelser til institutioner ikke resulterer i et kvalitetsmæssigt fald på de enkelte uddannelser.

Vigtigheden af en effektiv ressourcudnyttelse og afbureaukratisering blev også nævnt.

Endvidere er det blevet vurderet som essentielt, at det nye fælles system både kan tage højde for institutionelle og lovgivningsmæssige forskelle på tværs af sektoren og samtidig medvirke til, at der sker en konsekvent og løbende sikring af alle uddannelsers relevans, og at uddannelsesbilledet er sammenhængende og i overensstemmelse med samfundsøkonomiske hensyn.

3.3. Den foreslåede ordning

Den nye fælles model for akkreditering af de videregående uddannelser foreslås baseret på fire elementer: Institutionsakkreditering, prækvalifikation, gennemgang af uddannelser med særlige kvalitetsmæssige udfordringer og videreførelse af tværgående evalueringer. I det følgende gøres rede for hvert af elementernes indhold.

3.3.1. Institutionsakkreditering

Overgang til *institutionsakkreditering* betyder, at ansvaret for sikringen af den enkelte uddannelses relevans og kvalitet placeres mere entydigt hos den udbydende uddannelsesinstitution. Akkrediteringen skal vurdere, om institutionernes interne kvalitetssikringssystemer er tilstrækkeligt effektive, både når det drejer sig om udvikling af nye uddannelser og om gennemførelse af eksisterende udbud.

Institutionsakkreditering vil medvirke til at støtte og udvikle institutionernes interne kvalitetskultur med en tæt kobling mellem institutionernes daglige kvalitets- og dokumentationsarbejde og den eksterne kvalitetssikring. Dermed bliver det muligt at sikre, at institutionerne ikke skal nyproducere omfattende dokumentation i forbindelse med akkrediteringsforløbet.

Det danske system vil på den måde lægge sig i forlængelse af internationale erfaringer, hvor institutionsakkreditering typisk introduceres på et fundament af erfaringer med uddannelsesakkreditering. Et system til institutionsakkreditering skal udvikles som ét nyt fælles system for de institutioner, der udbyder videregående uddannelser på Ministeren for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelsers område. Af hensyn til sammenhængen i det videregående uddannelsessystem vil Kulturministeriets videregående uddannelsesinstitutioner også blive omfattet af institutionsakkreditering. De forskellige typer og størrelser af institutioner vil kunne institutionsakkrediteres inden for samme ramme, med respekt for deres institutionelle forskelligheder. Samtidig tilpasses det nuværende auditeringssystem for de maritime uddannelsesinstitutioner til den eksterne og uafhængige institutionsakkreditering.

3.3.1.1 Kriterier efter europæisk standard (ESG)

Danmark er via Bolognaprocessen forpligtet til at følge de fælles europæiske kvalitetssikringsstandarder ESG'erne, som blev tiltrådt af de europæiske ministre for videregående uddannelser i maj 2005.

Standarderne vedrører såvel institutionernes interne kvalitetssikring som den eksterne kvalitetssikring.

Institutionsakkrediteringen skal udvikles inden for de rammer, som ESG'erne udgør.

ESG'erne sætter rammer for sikring af kvalitet. I det nuværende system for uddannelsesakkreditering lægges derudover vægt på behov for og relevans af de enkelte uddannelser set i forhold til arbejdsmarkedet og beslægtede uddannelser. Disse elementer vil fortsat skulle finde en plads i forbindelse med institutionsakkreditering.

En institutionsakkreditering skal basere sig på en række overordnede kriterier for de procedurer og processer, der skal vurderes i akkrediteringen. Kriterierne fastsættes centralt.

De faglige vurderinger af om institutionen lever op til kriterierne i forbindelse med institutionsakkrediteringerne skal foretages af ekspertpaneler, der blandt andet har international erfaring med kvalitetssikring og uddannelsessektoren generelt. Som grundlag for vurderingen skal blandt andet indgå sammenlignelige standardiserede data, der belyser kvalitet og relevans af institutionens uddannelser.

3.3.1.2 Institutionstyper og -niveauer

Udgangspunktet er, at institutionsakkrediteringer normalt gennemføres samlet for en hel institution. Da der er stor forskel på uddannelsesinstitutionernes størrelse, kan der dog i særlige situationer foretages en konkret vurdering af, om det er mere hensigtsmæssigt at gennemføre institutionsakkreditering på et lavere organisatorisk niveau. Niveaulet bør dog som minimum afspejle et samlet ledelsesmæssigt ansvar for uddannelsernes faglige kvalitet og tage udgangspunkt i anerkendte organisatoriske enheder.

3.3.2. Prækvalifikation

For at sikre en overordnet balance i den samlede udvikling af de videregående uddannelser, herunder at der ikke sker overudvikling af nogen uddannelses typer eller fagområder, eller opstår en skæv geografisk spredning af uddannelsesudduddene, suppleres institutionsakkreditering med en prækvalifikation af nye

uddannelser og udbud. Prækvalifikationen skal sikre, at udviklingen inden for de videregående uddannelser er hensigtsmæssig set i et samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk perspektiv.

Det vil blive lagt til grund for prækvalifikationen, at nye uddannelser skal bidrage til dækning af påviste kompetencebehov i det danske samfund, herunder kompetencebehov i eksisterende erhverv eller vidensområder, eller bidrage til udviklingen inden for nye viden- eller erhvervsområder. Nye uddannelser og uddannelsesudbud vil endvidere blive vurderet i forhold til sammenhæng og gennemsigtighed i det videregående uddannelsessystem, og der vil blive lagt vægt på, at tilvæksten ikke får væsentlige negative konsekvenser for allerede eksisterende uddannelsesudbud.

Prækvalifikationen danner grundlag for ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers godkendelse, som er forudsætning for, at institutionerne kan udbyde en ny uddannelse eller oprette et nyt uddannelsesudbud. Institutioner, der er positivt akkrediterede, vil kunne oprette og udbyde nye uddannelser umiddelbart efter godkendelse i prækvalificeringen. For institutioner, der endnu ikke har påbegyndt institutionsakkreditering eller opnået positiv institutionsakkreditering, skal uddannelsen eller udbuddet akkrediteres positivt efter at have fået foreløbig godkendelse i prækvalificeringen.

Prækvalifikationen omfatter alle nye videregående uddannelser og uddannelsesudbud, der uddannelses- eller udbudsakkrediteres efter gældende ordning. Da den geografiske placering af nye uddannelsesudbud kan have væsentlig betydning for såvel studerende og arbejdsmarkedet som for sikring af tilstrækkelig variation i uddannelsesuddannede, lokalt såvel som nationalt, vil prækvalifikationen også omfatte dublinger og flytninger af udbud af erhvervsrettede videregående uddannelser, der ikke hidtil har været omfattet af screening, jf. de almindelige bemærkninger 3.1.3.

3.3.3. Gennemgang af uddannelser med særlige udfordringer

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser og Akkrediteringsrådet vil fortsat have mulighed for at sætte fokus på helt konkrete kvalitetsmæssige udfordringer på enkelte uddannelser eller uddannelsesudbud, for eksempel alt for høj ledighed eller dårlige undervisningsevalueringer. I den periode, hvor institutionsakkrediteringen gælder, vil der kunne iværksættes særlige forløb målrettet mod at give enkelte uddannelser eller uddannelsesudbud det fornødne kvalitetsløft.

Det skal fastsættes, hvilke indikatorer der skal ligge til grund for identifikation af uddannelser og uddannelsesudbud med særlige kvalitetsudfordringer, ligesom det skal være muligt for centrale aktører, som for eksempel arbejdsmarkedets parter og de studerende, at anmode om at få udtaget en uddannelse eller et uddannelsesudbud til gennemgang.

3.3.4. Videreførelse af tværgående evalueringer

Der skal fortsat kunne iværksættes tværgående evalueringer af de videregående uddannelser, der for eksempel kan belyse bestemte temaer eller kvalitetsproblemer på tværs af institutioner. Evalueringerne vil som hidtil blive gennemført parallelt med akkrediteringerne af det videregående uddannelsesområde.

Universiteterne vil således fremadrettet blive omfattet af de tværgående evalueringer.

Tværgående tematiske evalueringer er et typisk element i flere eksterne kvalitetssikringssystemer i Europa, og bidrager til løsning og forståelse af de problemstillinger, udfordringer og udviklingstendenser på det videregående uddannelsesområde, som har tværgående karakter og ikke er knyttet til de enkelte uddannelser eller institutioner. Det giver mulighed for at sætte et supplerende strategisk fokus på de aktuelle tværgående problemstillinger og kvalitetsudfordringer, som konstateres lokalt og specifikt i den enkelte institutionsakkreditering.

3.3.5. Godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud

I forbindelse med indførelsen af det nye fælles akkrediteringssystem samordnes godkendelsesprocedurerne for nye uddannelser og uddannelsesudbud på tværs af hele det videregående uddannelsesområde. Det vil fremover være ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, der godkender alle nye uddannelser og uddannelsesudbud, hvilket betyder, at Akkrediteringsrådet ikke længere har godkendelseskompetencen for så vidt angår universitetsuddannelser.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Institutionsakkreditering vil på sigt medføre mindre administration på institutionerne. Samling af akkrediteringsaktiviteterne hos én operatør forventes både at understøtte sammenhængen i uddannelsessystemet og sikre visse stordriftsfordele. I den gradvise overgang til ét samlet akkrediteringssystem vil den nye model være udgiftsneutral, da gennemførelse af uddannelsesakkreditering fortsat vil være nødvendigt. På sigt medfører samlingen og ændringen af indsatsen imidlertid et effektiviseringspotentiale. Administrativt vil institutionsakkreditering betyde forenklinger og indebære et afbureaukratiseringspotentiale i forhold til det eksisterende system, da antallet af akkrediteringsforløb vil blive reduceret til ét pr. institution, og da nye uddannelser ved positivt akkrediterede institutioner ikke enkeltvis skal gennemgå en akkrediteringsproces.

Forslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har ikke konsekvenser i forhold til EU-retten.

9. Høring

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

ACE Denmark – Akkrediteringsinstitutionen, Advokatrådet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Akademikernes Centralorganisation, Akademiraadet, Akademisk Arkitektforening, Danish Institute for Study Abroad, Danish Society for Education and Business, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Forskningspolitiske Råd, Danmarks Grundforskningsfond, Danmarks Konservative Studerende, Danmarks Rederiforening, Dansk Arkitektur Center, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Designere, Danske Erhvervsskoler, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Handicaporganisationer, Danske Kunsthåndværkere, Danske Landskabsarkitekter, Danske Regioner, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter, Dansk Industri, Dansk Magisterforening, Dansk Ungdoms Fællesråd, Datatilsynet, DDA (Danish Design Association), De Studerendes Landsråd, Det Centrale Handicapråd, Det Frie Forskningsråd, Det Kongelige Danske Videnskabskabernes Selskab, Det Strategiske Forskningsråd, Erhvervsakademiernes Rektorkollegium, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Fagligt Fælles Forbund, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, Foreningen til Unge Handelsmænds Uddannelse, Frit Forum – Socialdemokratiske Studerende, FTF, Fødevarestyrelsen, GTS - Godkendt Teknologisk Service, Gymnasieskolernes Lærerforening, Gymnasieskolernes Rektorforening, HK/Stat, Højteknologifonden, Ingeniørforeningen i Danmark, KL, Kulturministeriets Rektorer (KUR), Landbrug og Fødevarer, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, LO, Lægemiddelforeningen, Lægemiddelstyrelsen, Lærernes Centralorganisation, Lærerstuderendes Landskreds, Maritime Studerende Danmark, Maskinmestrenes forening, Nordisk Konservator Forbund, Professionshøjskolernes Rektorkollegium, Psykolognævnet, Pædagogstuderendes Landssammenslutning, Rektorkollegiet for de kunstneriske og kulturelle uddannelser, Rektorkollegiet for de maritime uddannelser, Rigsrevisionen, Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser, Rådet for de grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, Rådet for de Gymnasiale Uddannelser, Rådet for Internationalisering af Uddannelser, Rådet for Teknologi og Innovation, Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende, Sundhedsstyrelsen, Sygeplejestuderendes Landssammenslutning, Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen, Tekniq, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, Copenhagen Business School - Handelshøjskolen, Danmarks Tekniske Universitet, IT-Universitetet i København, Københavns Universitet, Roskilde Universitet, Syddansk Universitet, Arkitektskolen Aarhus, Det Informationsvidenskabelige

Akademi, Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering, Designskolen Kolding, Erhvervsakademi Aarhus, Erhvervsakademiet Dania, Professionshøjskolen UCC, Professionshøjskolen Metropol, University College Sjælland, University College Lillebælt, University College Syddanmark, VIA University College, University College Nordjylland, Erhvervsakademi Kolding, Erhvervsakademi Lillebælt, Erhvervsakademi Midt-Vest, Erhvervsakademi Syd-Vest, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademiet Copenhagen Business Academy, Københavns Erhvervsakademi, Ingeniørhøjskolen i København, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Københavns Maskinmesterskole, Fredericia Maskinmesterskole, Århus Maskinmesterskole, MARTEC Frederikshavn, SIMAC Svendborg, Fiskeriskolen, Marstal Navigationskole, Skagen Skipperskole, Skoleskibet Danmark, Skoleskibet Georg Stage, Svendborg Søfartsskole og Nyborg Søfartsskole.

10.Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* sker der en samordning af akkrediteringen af alle uddannelser under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. Med bestemmelsen vil alle uddannelsesinstitutioner under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser desuden fremover kunne akkrediteres på institutionsniveau. Det betyder, at det bliver muligt for uddannelsesinstitutionerne at anmode om en institutionsakkreditering, hvor der fortages en ekstern kvalitetsvurdering af institutionens eget kvalitetsarbejde med uddannelsernes kvalitet og relevans. Det er hensigten, at institutionsakkreditering skal afløse uddannelsesakkrediteringen af uddannelser og uddannelsesudbud, som primær form for ekstern kvalitetssikring. Overgangen til institutionsakkreditering forventes gennemført i løbet af en årrække. De videregående uddannelser og uddannelsesudbud kan fortsat akkrediteres, jf. blandt andet den foreslåede § 23.

Med uddannelsesinstitutioner forstås som udgangspunkt institutioner under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående uddannelser, der udbyder videregående uddannelser svarende til den danske kvalifikationsramme for videregående uddannelser. Kvalifikationsrammen for videregående uddannelser er indarbejdet i de eksisterende bekendtgørelser om akkreditering, og det forudsættes at regler udstedt i medfør af denne lov vil omfatte kvalifikationsrammen for de videregående uddannelser.

Derudover er de maritime uddannelsesinstitutioner, der ikke udbyder uddannelser på videregående niveau omfattet. For at sikre sammenhængen mellem de forskellige maritime uddannelser, underlægges alle de maritime uddannelsesinstitutioner den samme form for ekstern kvalitetssikring i form af institutionsakkreditering. Svendborg Søfartsskole og de to skoleskibe Danmark og Georg Stage er således også omfattet.

Med den foreslåede *stk. 2*, kan Ministeren for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser kan tillade, at andre ministerier bruger de af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsatte kriterier for uddannelses- og institutionsakkreditering.

Siden indførelsen af akkreditering som ekstern kvalitetssikringsmetode af videregående uddannelser i 2007, er flere videregående uddannelser under andre ministerier blevet akkrediteret, herunder uddannelser der finder sted hos en arbejdsgiver og som led i et ansættelsesforhold, for eksempel professionsbacheloruddannelserne i militærledelse under Forsvarsministeriet, samt professionsbacheloruddannelsen i politivirksomhed og udbuddet heraf på Politiskolen på Justitsministeriets område. Akkrediteringerne er i disse tilfælde sket ud fra gældende kriterier for professionsbacheloruddannelser og udbud heraf. Det vurderes, at der inden for etatsuddannelserne er en glidende overgang fra de offentlige til de private videregående uddannelser, idet uddannelsens karakter bestemmes af arbejdsgiverens placering i henholdsvis offentligt eller privat regi. Denne placering kan ændres over tid, for eksempel hvor en statsvirksomhed omdannes til et statsligt aktieselskab. Med henblik på at forhindre en u hensigtsmæssig konkurrencesituation, hvor statslige og private arbejdsgivere behandles forskelligt, foreslås det, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser får mulighed for efter indstilling fra vedkommende minister at godkende, at alle arbejdsgiverbaserede uddannelser og uddannelsesinstitutioner kan akkrediteres. Muligheden er et tilbud til de videregående arbejdsgiverbaserede uddannelsesinstitutioner, og det vil således være frivilligt, om ressortministeren ønsker at lade uddannelsen eller institutionen akkreditere efter reglerne i denne lov. Med vedkommende minister tænkes på ministeren for det pågældende erhvervsområde. Loven omfatter således ikke privat finansierede uddannelser og uddannelsesinstitutioner, hvilket er en fastholdelse af gældende ret.

Til § 2

Med bestemmelsen i *stk. 1* fastslås, at Danmarks Akkrediteringsinstitution er en fagligt uafhængig akkrediteringsoperatør, der har til opgave at udarbejde faglige vurderinger af de videregående uddannelsers kvalitet og relevans. Danmarks Akkrediteringsinstitution kan fortage denne vurdering enten gennem en faglig vurdering af institutionernes arbejde med uddannelsernes kvalitet og relevans, eller ved en faglig vurdering af kvaliteten og relevansen af de enkelte videregående uddannelser og uddannelsesudbud. Med

bestemmelsen varetager Danmarks Akkrediteringsinstitution således fremover både de akkrediteringsvurderinger, der tidligere blev varetaget af henholdsvis Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) og af det faglige sekretariat i Akkrediteringsinstitutionen. Derudover skal Danmarks Akkrediteringsinstitution fremadrettet forestå opgaven med den faglige vurdering af de videregående institutioners eget arbejde med uddannelsernes kvalitet og relevans.

Danmarks Akkrediteringsinstitution er en statsinstitution under ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser. Institutionen er dermed omfattet af de statslige regelsæt, herunder forvaltningsloven, offentlighedsloven og Finansministeriets Budgetvejledning. Institutionens uafhængighed betyder, at den ikke er underlagt ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers instruktionsbeføjelse i faglige spørgsmål.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 2*, at Danmarks Akkrediteringsinstitution udarbejder en akkrediteringsvurdering af institutionens arbejde med uddannelsernes kvalitet og relevans, eller en akkrediteringsvurdering af enkelte uddannelsers og uddannelsesudbuds kvalitet og relevans. Vurderingen sker ud fra centralt fastsatte kriterier for kvalitet og relevans, og der udarbejdes en akkrediteringsrapport om vurderingen.

Med bestemmelsen i *stk. 3* er det et krav, at Danmarks Akkrediteringsinstitutions akkrediteringsrapporter opfylder de europæiske standarder og retningslinjer for kvalitetssikring af videregående uddannelse (ESG'erne), som udformet af den europæiske sammenslutning af kvalitetssikringsorganisationer inden for videregående uddannelse (The European Association for Quality Assurance of Higher Education (ENQA)). Som led i institutionens virke, skal institutionen opsamle viden nationalt og internationalt om akkrediteringsmetoder og -kriterier for at understøtte, at Danmarks Akkrediteringsinstitutions vurderinger og Akkrediteringsrådets afgørelser til stadighed lever op til internationale standarder for akkreditering. Institutionen skal endvidere formidle indhentede erfaringer og resultater.

Danmarks Akkrediteringsinstitution skal opretholde medlemskabet af ENQA, og optagelsen i det europæiske register for kvalitetssikringsorganisationer (The European Quality Assurance Register (EQAR)).

Det foreslås med bestemmelse i *stk. 4*, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser ansætter direktøren for Danmarks Akkrediteringsinstitution efter indstilling fra Akkrediteringsrådet, som også godkender stillingsopslag. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan ikke ansætte en direktør, som ikke er indstillet af Akkrediteringsrådet. Direktøren refererer i det faglige arbejde til Akkrediteringsrådet og er dermed ikke i så henseende underlagt ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers instruktionsbeføjelse.

Akkrediteringsinstitutionen kan have administrativt fællesskab med en anden institution under ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Til § 3

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 1*, at det er Akkrediteringsrådet, som træffer afgørelse om akkreditering af institutioner, uddannelser eller uddannelsesudbud på baggrund af akkrediteringsrapporter.

Akkrediteringsrådets afgørelse sker på baggrund af akkrediteringsrapporternes vurdering af om institutionen, uddannelsen eller uddannelsesudbuddet lever op til de fastsatte kriterier for kvalitet og relevans.

Akkrediteringsrådet fastsætter en forretningsorden. Forretningsordenen skal blandt andet regulere forhold om Akkrediteringsrådets beslutningsdygtighed, afstemningsregler, mødefrekvens samt procedurer for sagsgangen mellem Akkrediteringsrådet og Danmarks Akkrediteringsinstitution.

Akkrediteringsrådet er i sit virke omfattet af de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder forvaltningslovens regler om inhabilitet. Heraf følger, at Akkrediteringsrådets medlemmer efter omstændighederne kan være inhabile i forhold til behandlingen af bestemte sager, for eksempel hvis et medlem har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald, eller hvis den pågældende er tæt knyttet til den institution, afgørelsen vedrører.

Akkrediteringsrådet træffer efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* sine afgørelser på baggrund af faglige akkrediteringsrapporter. Akkrediteringsrådet udarbejder ikke selv disse rapporter, men bestiller dem hos Danmarks Akkrediteringsinstitution eller andre faglige anerkendte akkrediteringsoperatører, medmindre andet er bestemt i denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov eller i anden lovgivning.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* kan Akkrediteringsrådet træffe afgørelse om, at en anden operatør skal forestå den faglige vurdering. Akkrediteringsrådet kan således af faglige grunde eller for at afprøve Akkrediteringsinstitutionens konkurrencedygtighed vælge at anvende en anden operatør end Danmarks Akkrediteringsinstitution. Den valgte operatør skal dog være optaget i det europæiske register for kvalitetssikringsorganisationer EQAR (The European Quality Assurance Register). Den valgte operatør skal foretage kvalitetssikringen ud fra de kriterier, som fastsættes i medfør af den foreslåede § 6. Efter bestemmelse i det foreslåede *stk. 4* stiller Danmarks Akkrediteringsinstitution sekretariatsbistand til rådighed for Akkrediteringsrådet. Akkrediteringsinstitutionen varetager det praktiske i forhold til Akkrediteringsrådet behandling af akkrediteringer.

Til § 4

I det foreslåede *stk. 1* fastlægges Akkrediteringsrådets størrelse. Det er en fortsættelse af gældende ret. Med bestemmelserne i *stk. 2* og *stk. 3, nr. 1* foreslås det, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser udpeger formanden og seks medlemmer. Det forudsættes, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser rådfører sig med relevante organisationer i forbindelse med udpegning af medlemmerne. Ved relevante organisationer forstås rektorforsamlinger, interesseorganisationer, rådgivende organer og lignende. Det foreslås, at organisationerne kan komme med forslag til kvalificerede kandidater, der kan indgå i en bruttoliste, hvorfra ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan udpege.

Med det foreslåede *stk. 3, nr. 2*, har de studerende, som er indskrevet på uddannelsesinstitutioner på Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelsers område mulighed for at indstille to medlemmer til Akkrediteringsrådet via studenterrepræsentanterne i uddannelsesinstitutionernes bestyrelser eller skoleråd. I praksis kan studenterrepræsentanterne enten indstille hver især eller gå sammen om at indstille et eller begge medlemmer. Ved udpegningen skal der tages hensyn til, at de forskellige uddannelses typer har mulighed for at blive repræsenteret i Akkrediteringsrådet.

Akkrediteringsrådet skal nedsættes i overensstemmelse med reglerne i lov om ligestilling af kvinder og mænd.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i *stk. 4* er at sikre, at Akkrediteringsrådets sammensætning afspejler Akkrediteringsrådets formål og samlede opgaveportefølje. Akkrediteringsrådets medlemmer skal tilsammen have viden og erfaring inden for kvalitetssikring, videregående uddannelse, forskning, udviklingsbaseret og arbejdsmarkedsforhold for dimittender. Således kan Akkrediteringsrådets medlemmer for eksempel have deltaget som eksperter i evalueringer og akkrediteringer af uddannelser og institutioner, haft et ledelsesansvar for kvalitetssikringen af en institution eller en uddannelse, have været kvalitetssikringskonsulent eller på anden måde have opnået de fornødne kvalifikationer. Mindst et medlem skal have arbejdet med akkreditering i en international sammenhæng, for eksempel gennem bestyrelsesposter i internationale kvalitetssikringsorganisationer eller ved deltagelse i internationale evalueringer.

Akkrediteringsrådet er uafhængigt i sin virksomhed. Medlemmerne må således ikke repræsentere særlige interesser, men skal via deres faglige baggrund sikre, at Akkrediteringsrådet fagligt lever op til lovens krav og dermed kan varetage de opgaver, som er tillagt Akkrediteringsrådet.

Bestemmelsen i *stk. 5* om udpegningsperiode og mulighed for genudpegningsperiode foreslår, at et medlem ikke kan sidde i Akkrediteringsrådet i mere end 8 år, studenterrepræsentanterne ikke mere end 2 år. Den maksimale periode skal mindst være opdelt i to udpegningsperioder. Udpegningsperioderne kan, men skal ikke nødvendigvis, følge hinanden tidsmæssigt. Dette giver mulighed for, at medlemmerne kan have forskellige udpegningsperioder. Ministeriet for forskning, innovation og videregående uddannelser kan blandt andet bruge denne mulighed til at sikre kontinuitet i det samlede råd ved, at alle rådsmedlemmer ikke udskiftes samtidig. En maksimumslængde er fastholdt for at sikre regelmæssig udskiftning i Akkrediteringsrådet.

Til § 5

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* skal alle videregående uddannelsesinstitutioner gennemgå en institutionsakkreditering. Institutionerne anmoder Akkrediteringsrådet om akkreditering af institutionens samlede kvalitetssikringssystem til sikring af uddannelsernes kvalitet og relevans.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* har til formål at sikre, at ansvaret for kvalitetssikring skal være ledelsesmæssigt forankret på det pågældende organisatoriske niveau, som er omfattet af akkrediteringen, typisk for en institution som helhed.

Der kan dog være årsager til, at institutioner ønsker en opdeling af institutionsakkrediteringen for eksempel på grund af størrelse eller særlige udfordringer knyttet til enkelte områder. Institutionen skal i så fald indgive ansøgning om dette til Akkrediteringsrådet, som drøfter indstillingen med ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Det foreslåede *stk. 3* har til formål at sikre, at det efterses, om institutionens kvalitetssikringssystemer leverer kvalitet og relevans på uddannelsesniveaue og uddannelsesudbudsniveaue. Som led i den samlede vurdering af kvalitetssikringssystemet vurderes blandt andet institutionens sikring af uddannelsernes og uddannelsesudbuddenes relevans, videngrundlag, pædagogiske kvalitet samt faglige niveau..

Til § 6

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 1*, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser i en bekendtgørelse fastsætter overordnede kriterier, som skal danne grundlag for Akkrediteringsrådets vurdering af institutionerne. Akkrediteringsinstitutionen skal inden for bekendtgørelsens rammer udmønte institutionsakkrediteringskriterierne i måle- og dokumentationspunkter. Udmøntningen skal ske i dialog med relevante parter, herunder institutionerne, organisationer på arbejdsmarkedet og studenterorganisationer. Kriterierne fastsættes således, at institutionerne kan udvikle deres kvalitetssikringssystemer med respekt for deres egne særlige karakteristika.

Kriterierne for kvalitet vil blandt andet omhandle institutionernes interne kvalitetssikring af uddannelserne og uddannelsesudbuddene, herunder institutionernes beredskab, hvis der for eksempel er problemer med enkelte uddannelsers og uddannelsesudbuds faglige profil og niveau, eller hvis det bagvedliggende videngrundlag er mangelfuldt. Kvalitetskriterierne fastlægges i overensstemmelse med internationale standarder for kvalitetsmålinger (ESG'erne).

Kriterier for relevans vil blandt andet omhandle institutionernes sikring af, at uddannelserne og uddannelsesudbuddene løbende afspejler arbejdsmarkedets behov. I lighed hermed skal institutionerne dokumentere, at de for allerede eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud blandt andet indgår i en løbende dialog med aftagere og dimittender om udviklingen af uddannelserne og uddannelsesudbuddene. Herudover skal institutionen have et løbende fokus på dimittendernes arbejdsmarkedssituation, herunder beskæftigelses- og ledighedsgrader.

Det er hensigten, at kriterierne tilpasses i forhold til de maritime uddannelsesinstitutioner, der er omfattet af internationale bindende bestemmelser om blandt andet kvalitetsstyring, indhold, underviserkompetencer, undervisningsudstyr og struktur. Herved kan der også tages højde for, at enkelte af de maritime uddannelser ikke er videregående, og at flere af de maritime uddannelsesinstitutioner kun udbyder en enkelt uddannelse. Ved uddannelser, som kan føre til lovregulerede erhverv, og hvor autorisation gives af en anden minister eller myndighed, skal institutionen sikre, at institutionens uddannelser opfylder uddannelsesrelevante og lovgivningsmæssige krav knyttet til autorisationen, og at der er en dialog med den myndighed, der administrerer det pågældende lovregulerede erhverv.

Da der fortsat vil være behov for uddannelsesakkreditering, foreslås det med bestemmelsen i *stk. 2*, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter kriterier herfor. Institutioner med en betinget positiv institutionsakkreditering vil fortsat skulle søge om uddannelsesakkreditering af nye uddannelser og uddannelsesudbud, jf. de foreslåede §§ 13-17. Akkrediteringen af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud, den såkaldte turnusakkreditering, sættes helt eller delvist i bero, når institutionen ansøger om institutionsakkreditering, så det undgås, at der er overlap af turnus- og institutionsakkreditering for den enkelte institution, jf. den foreslåede § 29, stk. 1. Ligeledes vil institutioner, der har fået afslag på en institutionsakkreditering, fortsat skulle have deres eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud akkrediteret.

De nuværende kriterier for uddannelsesakkreditering efterses med henblik på, om den ønskede kontrol understøtter overgangen til institutionsakkreditering. Det vægtes fortsat, at kriterierne dækker kravet om kvalitet og relevans og overholder ESG-kriterierne.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 3*, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastlægger den nærmere sagsgang for akkrediteringsforløbet og godkendelsen af såvel nye uddannelser og uddannelsesudbud, jf. den foreslåede § 19, som eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud, der turnusakkrediteres. Det er væsentligt af hensyn til institutionernes mulighed for at kunne følge med udviklingen i det omkringliggende samfund og tilbyde uddannelser og uddannelsesudbud, der matcher samfundets behov, at der sker en hurtig og smidig sagsbehandling. Fastsættelse af eventuelle tidsfrister for akkrediteringsforløbet sker efter drøftelse med relevante parter.

Til § 7

Med de foreslåede bestemmelser i *stk. 1* og *stk. 2* fastlægges akkrediteringspanelernes nedsættelse og sammensætning. De faglige vurderinger i forbindelse med institutionsakkrediteringerne foretages af nedsatte paneler bestående af eksperter, der blandt andet har erfaring med kvalitetssikring på institutionsniveau og den videregående uddannelsessektor generelt. For at sikre kvaliteten af akkrediteringerne, samt at danske videregående uddannelser lever op til internationale standarder, skal der i panelet være deltagelse af både anerkendte nationale og internationale eksperter.

Panelerne skal fortsat nedsættes af Danmarks Akkrediteringsinstitutionen og skal bestå af mindst 3 personer. Størrelsen af panelerne vil blandt andet afhænge af institutionens størrelse og antallet af fagområder, som institutionen dækker.

Med *stk. 3* og *stk. 4* foreslås, at vurderingen indskrives i en akkrediteringsrapport, som danner grundlag for Akkrediteringsrådets beslutning om godkendelse af institutionen, og at akkrediteringsrapporten udarbejdes af Danmarks Akkrediteringsinstitution, som stiller sekretariatsbistand til rådighed for panelerne.

Det er som udgangspunkt Akkrediteringsinstitutionen, der nedsætter ekspertpaneler og udarbejder akkrediteringsrapporter på ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers område. Som det fremgår af det foreslåede *stk. 5* kan Akkrediteringsrådet ud over de i den foreslåede § 3, *stk. 3* nævnte tilfælde efteranmodning fra institutionen beslutte at anvende en anden internationalt anerkendt operatør. En internationalt anerkendt operatør vil sige en operatør, der er optaget i det europæiske register for kvalitetssikringsorganisationen EQAR, eller som på anden måde kan siges at være internationalt anerkendt. En operatør, der ikke er medlem af EQAR kan være internationalt anerkendt, hvis operatøren har tilstrækkelig professionel kapacitet til at udføre kvalitetssikringsaktiviteter, eksempelvis akkreditering, og er uafhængig i sit virke for så vidt angår arbejdsprocesser, udførelse, metodevalg og i sine faglige konklusioner, vurderinger og anbefalinger. Operatøren skal desuden sikre gennemsigtighed og pålidelighed i metoder og processer og i sin udførelse af kvalitetssikringsundersøgelser, og at den i sit virke inddrager internationale eksperter og interessenter, herunder studerende. Endelig skal operatøren selv undergå tilbagevendende evalueringer af egen praksis af en instans, som er uafhængig af kvalitetssikringsinstitutionen.

For at sikre ensartethed og kvalitet i akkrediteringen er det en forudsætning, at akkrediteringsvurderingen af institutionen og rapporten opfylder de fastsatte kriterier for akkreditering af institutionernes sikring af uddannelsernes og uddannelsesudbuddenes kvalitet og relevans efter § 6, *stk. 1*.

Til § 8

Med bestemmelsen i *stk. 1* fastslås, at Akkrediteringsrådet træffer deres afgørelse om institutionsakkreditering på baggrund af en akkrediteringsrapport.

Til § 9

I det foreslåede *stk. 1* beskrives, hvilke muligheder institutionen får ved en positiv institutionsakkreditering. Ved en positiv institutionsakkreditering vurderes institutionens kvalitetssikringssystem, med undtagelse af meget få klart afgrænsede problemstillinger, som velbeskrevet, velargumenteret og velfungerende i praksis. Institutionen har et samlet kvalitetssikringssystem, der sikrer kvalitet og relevans i alle deres uddannelser og uddannelsesudbud. Hvis dette er opfyldt kan institutionen opnå institutionsakkreditering for den givne akkrediteringsperiode.

Akkrediteringen medfører, at institutionen selv kan oprette nye uddannelser og uddannelsesudbud, som dog skal prækvalificeres, jf. den foreslåede § 18. Institutionen kan endvidere frit foretage justeringer af eksisterende uddannelsesudbud. Sådanne justeringer må dog ikke medføre, at uddannelsesudbuddet skifter karakter i en sådan grad, at der reelt bliver tale om en ny uddannelse.

Ved ny uddannelse forstås i denne sammenhæng en uddannelse, som er udformet i henhold til gældende lovgivning, og som i sit mål for læringsudbytte, erhvervsigte og indhold i øvrigt adskiller sig fra eksisterende uddannelser i et omfang, der vurderes at berettige oprettelse af en ny uddannelse frem for tilpasning af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud.

Ved et nyt uddannelsesudbud forstås både et nyt udbud af en uddannelse, som den ansøgende institution ikke allerede er godkendt til at udbyde, og udbud, der oprettes ved dublering eller flytning af allerede godkendte udbud.

Akkrediteringsperioden foreslås at gælde i maksimalt 6 år. De 6 år vil være det klare udgangspunkt, medmindre særlige uddannelsesområder som for eksempel de maritime uddannelsesinstitutioner har et konkret og velbegrunderet ønske om en kortere akkrediteringsperiode, så processen kan sammenkobles med andre kvalitetssikringsaktiviteter, der løber over kortere perioder end 6 år. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter rammer for dette.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 2*, at institutioner, der har påbegyndt institutionsakkreditering, også har mulighed for at oprette nye uddannelser og uddannelsesudbud under forudsætning af prækvalifikationen. Prækvalifikationen vil være betinget af et positivt udfald af institutionsakkrediteringen, og uddannelsen og udbuddet vil først kunne oprettes, når dette foreligger, jf. i øvrigt bemærkningerne til den foreslåede § 19, *stk. 2*.

Med bestemmelsen i *stk. 3* foreslås, at der skal gennemføres en ny akkreditering af institutionen inden den igangværende akkrediteringsperiodes udløb, så det sikres, at der ikke bliver en periode, hvor institutionen ikke er akkrediteret.

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* beskriver de muligheder, som institutionen får ved en betinget positiv institutionsakkreditering. Akkrediteringsrådet kan give en institution en betinget institutionsakkreditering, hvis Akkrediteringsrådet vurderer, at hovedparten af institutionens kvalitetssikringssystem er velbeskrevet, velargumenteret og fungerer rimeligt i praksis, men at der er mindre velfungerende områder, som kræver opfølgning. Det er samtidig en forudsætning, at Akkrediteringsrådet vurderer, at institutionen vil kunne rette op på forholdene inden for en kortere periode på for eksempel et til to år, sådan at institutionen ved periodens ophør vil kunne opfylde kriterierne for kvalitet og relevans og derved opnå en positiv institutionsakkreditering.

Som foreslået med bestemmelsen i *stk. 2*, skal Akkrediteringsrådet efter udløbet af den i *stk. 1* fastsatte frist genvurderer institutionen. Der ses alene på de forhold, som gav anledning til den betingede institutionsakkreditering. Der skal således ikke foretages en fuld ny institutionsakkreditering, men alene udarbejdes en supplerede akkrediteringsrapport, som forholder sig til de kritiske forhold fra den betingede akkreditering.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* sikres, at det ikke er muligt for en institution at opnå to betingede akkrediteringer i træk. Når den første betingede akkreditering skal genvurderes, vil institutionen enten få en positiv akkreditering eller et afslag på akkreditering efter de regler, der gælder for henholdsvis en positiv akkreditering eller afslag på akkreditering.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* beskriver konsekvenserne af et afslag på institutionsakkreditering. Akkrediteringsrådet kan give en institution afslag på institutionsakkreditering, hvis Akkrediteringsrådet vurderer, at der er flere væsentlige mangler i kvalitetssikringssystemets opbygning og/eller funktion i praksis.

Afslag på institutionsakkreditering medfører, at institutionen ikke kan oprette nye uddannelser, indtil der er rettet op på de væsentlige mangler, og en positiv eller betinget institutionsakkreditering er opnået. Ministeren

for forskning, innovation og videregående uddannelser vil dog i særlige tilfælde kunne tillade, at institutionen opretter en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud. Et særligt tilfælde kunne for eksempel være, hvor institutionen som den eneste har en særlig kompetence i forhold til et specifikt uddannelsesområde, som efterspørges på arbejdsmarkedet. Uddannelsen vil i dette tilfælde skulle uddannelsesakkrediteres før den kan udbydes, jf. §§ 13-15.

De eksisterende uddannelser vil fortsat være underlagt turnusakkreditering parallelt med, at institutionen retter op på de rapporterede mangler fra institutionsakkrediteringen.

Med bestemmelsen i *stk. 2* foreslås, at Akkrediteringsrådet skal angive de konkrete forhold, som ligger til grund for afslaget på institutionsakkreditering. Dette skal ske af hensyn til institutionens mulighed for hurtigt at få rettet op på de kritiserede forhold, så institutionen kan genansøge om institutionsakkreditering.

Med bestemmelsen i *stk. 3* foreslås, at Akkrediteringsrådet ved afslag indleder en dialog med institutionen med henblik på at fastsætte en tidsramme for en ny ansøgning om institutionsakkreditering. Tidsrammen skal fastlægges, så det er realistisk at institutionen vil kunne rette op på de kritiserede forhold.

Akkrediteringsrådet træffer på baggrund af en ny ansøgning om institutionsakkreditering afgørelse om akkreditering baseret på en ny fuldstændig akkrediteringsrapport, der forholder sig til hele institutionen.

Til § 12

Da de maritime uddannelsesinstitutioner udbyder flere typer af uddannelser, herunder også uddannelser, som ikke anses for videregående, foreslås det med bestemmelsen i *stk. 1*, at der på det maritime område gives de nødvendige muligheder for at kunne tilpasse konsekvenserne af en betinget positiv institutionsakkreditering eller et afslag på institutionsakkreditering og opfølgningen herpå. Herunder er det vigtigt, at ligestillede institutioner behandles ens, uanset hvilke typer af uddannelser, de udbyder. Dernæst skal der tages hensyn til de internationale regler og konventioner, som de maritime uddannelsesinstitutioner er underlagt.

Flere af de maritime uddannelsesinstitutioner udbyder kun en enkelt uddannelse. Som udgangspunkt vil de maritime uddannelser derfor ikke blive omfattet af uddannelsesakkreditering ved en betinget positiv institutionsakkreditering eller et afslag på institutionsakkreditering. I stedet vil der blive truffet en konkret afgørelse om, hvordan der bedst muligt kan rettes op på institutionen, så den kan opnå en positiv institutionsakkreditering.

Med bestemmelsen i *stk. 2* foreslås det, at der ved fastsættelsen af reglerne for opfølgning bliver lagt vægt på, at institutionerne til enhver tid skal kunne leve op til de internationale konventioner m.v. på det maritime område, som Danmark er omfattet af.

Opfølgningen på en betinget positiv institutionsakkreditering og et afslag på institutionsakkreditering vil for eksempel kunne være at pålægge institutionen konkrete initiativer og handlinger, eller at pålægge institutionen at indsende en handlingsplan for, hvordan institutionen vil rette op på forholdene.

Til § 13

Med de foreslåede bestemmelser i *stk. 1* og *stk. 2* fastlægges akkrediteringspanelernes nedsættelse og sammensætning. Ved uddannelsesakkreditering nedsætter Danmarks Akkrediteringsinstitution et akkrediteringspanel til at gennemføre akkrediteringsvurderingen. Panelet skal vurdere, om uddannelsens kvalitet og relevans lever op til de af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsatte kriterier for akkreditering af uddannelser og uddannelsesudbud, jf. § 6, stk. 2. I panelet skal der være deltagelse af anerkendte både nationale og internationale eksperter for at sikre dels kvaliteten af akkrediteringerne, dels at danske videregående uddannelser lever op til internationale standarder. Panelet skal bestå af mindst 3 personer, og sekretariatsbetjenes af Akkrediteringsinstitutionen.

Uddannelsesakkreditering finder anvendelse ved akkreditering af nye uddannelser og uddannelsesudbud ved institutioner, der ikke har en positiv institutionsakkreditering og ved turnusakkreditering af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud.

Akkrediteringen af nye uddannelser kan omfatte flere uddannelser, hvor gennemførelsen af den ene uddannelse er et adgangskrav for optagelse på den anden uddannelse, som for eksempel henholdsvis en bachelor- og en kandidatuddannelse i veterinærmedicin.

Med *stk. 3* og *stk. 4* foreslås, at vurderingen indskrives i en akkrediteringsrapport, som danner grundlag for Akkrediteringsrådets beslutning om godkendelse af uddannelsen eller uddannelsesudbuddet. Akkrediteringsrapporten udarbejdes af Danmarks Akkrediteringsinstitution, som stiller sekretariatsbistand til rådighed for panelerne.

På nogle uddannelsesområder er der etableret internationale akkrediteringsordninger, der anvendes som dokumentation for kvalitet inden for uddannelsesområdet over for blandt andet internationale samarbejdspartnere og studerende. Det foreslås derfor med *stk. 5*, at andre akkrediteringsrapporter kan lægges helt eller delvist til grund for afgørelsen om akkreditering. Det vil være naturligt, at internationale akkrediteringsrapporter om danske uddannelser kan indgå i en dansk uddannelsesakkreditering, forudsat at uddannelsesakkrediteringen er gennemført af en internationalt anerkendt operatør. For beskrivelsen af, hvad der forstås ved en internationalt anerkendt operatør henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 7, stk. 5. For at sikre ensartethed og kvalitet i akkrediteringen er det en forudsætning, at akkrediteringsvurderingen af uddannelsen eller uddannelsesudbuddet og rapporten opfylder de fastsatte kriterier for uddannelsesakkreditering af uddannelser og uddannelsesudbud efter § 6, stk. 2.

Til § 14

Med bestemmelsen i *stk. 1* fastslås, at Akkrediteringsrådet træffer deres afgørelse om uddannelsesakkreditering på baggrund af en akkrediteringsrapport.

Til § 15

I den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* beskrives, hvilke muligheder institutionen får ved en positiv uddannelsesakkreditering. En positiv akkreditering af en ny uddannelse og et nyt uddannelsesudbud er en forudsætning for ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers godkendelse af uddannelsen, jf. den foreslåede § 19.

En positiv akkreditering af en eksisterende uddannelse eller af et eksisterende uddannelsesudbud er en forudsætning for institutionens fortsatte udbud af uddannelsen, når institutionen ikke har opnået en institutionsakkreditering.

For at sikre, at Akkrediteringsrådet har et tilstrækkeligt grundlag for akkreditering af en uddannelse eller et uddannelsesudbud, foreslås det, at perioden for akkrediteringen fastsættes til 6 år. Der gennemføres en uddannelsesakkreditering inden den igangværende akkrediteringsperiodes udløb, jf. dog bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 1. Hvis institutionen inden udløbet af de 6 år har opnået en positiv eller en betinget positiv institutionsakkreditering, skal uddannelsen ikke akkrediteres igen efter denne periode.

Til § 16

Med bestemmelse i *stk. 1* foreslås, at afgørelsen ”betinget positiv” kan anvendes ved akkreditering af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud.

Ved en betinget positiv akkreditering af en uddannelse eller et uddannelsesudbud vurderer Akkrediteringsrådet, at uddannelsen eller uddannelsesudbuddet opfylder de væsentligste kriterier, men at uddannelsen eller uddannelsesudbuddet ikke lever fuldt ud op til kriterierne for en positiv akkreditering. Det er en forudsætning, at Akkrediteringsrådet vurderer, at institutionen vil kunne rette op på forholdene inden for en kortere periode på for eksempel et halvt til to år, sådan at uddannelsen eller uddannelsesudbuddet ved periodens ophør vil opfylde kriterierne for kvalitet og relevans og derved opnå en positiv akkreditering. Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 2*, at Akkrediteringsrådet inden udløbet af perioden træffer en ny afgørelse om uddannelsesakkreditering på baggrund af en supplerende akkrediteringsrapport, der alene forholder sig til de kriterier, uddannelsen eller uddannelsesudbuddet ikke opfyldte ved den første afgørelse. Med bestemmelsen i *stk. 3* foreslås, at selv om en institution opnår en positiv eller en betinget positiv institutionsakkreditering i perioden, hvor den betinget positive uddannelsesakkreditering er gældende, skal uddannelsen eller uddannelsesudbuddet vurderes af Akkrediteringsrådet ved periodens ophør.

Til § 17

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* kan Akkrediteringsrådet give en uddannelse eller et uddannelsesudbud afslag på uddannelsesakkreditering. Afslag kan gives, hvis Akkrediteringsrådet vurderer, at uddannelsen eller uddannelsesudbuddet ikke opfylder ét eller flere væsentlige kriterier.

Afslag på henholdsvis en ny uddannelse og et nyt uddannelsesudbud betyder, at henholdsvis uddannelsen og uddannelsesudbuddet ikke kan godkendes af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser. Afslag på eksisterende uddannelser eller uddannelsesudbud betyder, at institutionen ikke længere kan optage studerende på uddannelsen eller uddannelsesudbuddet, og at uddannelsen eller uddannelsesudbuddet skal afvikles.

Da der er tale om en bebyrdende afgørelse, skal Akkrediteringsrådet i afgørelsen begrunde, hvorfor uddannelsen eller uddannelsesudbuddet ikke kan akkrediteres.

Bestemmelsen i *stk. 2* fastsætter, at hvis en institution ønsker at søge om en fornyet uddannelsesakkreditering af den uddannelse eller det uddannelsesudbud, der har fået afslag, er det en betingelse, at der først foretages en ny prækvalifikation af uddannelsen eller uddannelsesudbuddet med henblik på fornyet vurdering i henhold til § 18.

Til § 18

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås gennemført prækvalifikation af forslag til nye uddannelser og nye uddannelsesudbud. Institutionernes ansøgninger om oprettelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud skal vurderes i henhold til kriterier fastsat i medfør af bemyndigelsen i det foreslåede *stk. 3*. Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser gennemfører prækvalifikationen med gennemsigthed i processen og begrundelser for afgørelserne.

Ved ansøgning om en ny uddannelse skal institutionen blandt andet redegøre for, hvordan uddannelsen kan bidrage til dækning af kompetencebehovet i det danske samfund, og hvordan den nye uddannelse adskiller sig fra eksisterende beslægtede uddannelser. Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser vurderer på baggrund af uddannelsesreglerne for de konkrete uddannelses typer, om der er tale om en ny uddannelse.

Ansøgning om nyt udbud skal indgives, når en institution ønsker at oprette et udbud af en eksisterende uddannelse, som den pågældende institution ikke allerede er godkendt til at udbyde. Der skal tillige indgives ansøgning om nyt uddannelsesudbud, når en institution ønsker at dublere eller flytte et eksisterende udbud til en anden geografisk lokalitet, fx til en anden by. Ved ansøgning om nye udbud af eksisterende uddannelser skal den uddannelse, der søges om nyt udbud af, være klart identificeret i ansøgningen, for at Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser kan vurdere, om ansøgningen skal behandles som en udbudsansøgning, eller om der er tale om en ny uddannelse.

For så vidt angår erhvervsrettede videregående uddannelser, der er reguleret ved fælles rammebekendtgørelse og særskilt uddannelsesbekendtgørelse og/eller studieordning, der er helt eller delvis fælles for alle godkendte udbydere, vil ansøgning om udbud skulle ske med henvisning til de fælles regler. For så vidt angår eksisterende universitetsuddannelser og diplomingeniøruddannelser, der er omfattet af fælles rammebekendtgørelse, men primært foreligger beskrevet i studieordning, der er fastsat af den eller de udbydende institutioner, vil en ansøgning om nyt udbud heraf skulle redegøre for, på hvilken måde det nye udbud vil adskille sig fra eksisterende udbud af den pågældende uddannelse.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* gives ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser mulighed for at indhente supplerende faglig rådgivning. Supplerende faglig rådgivning forventes indhentet i tvivlstilfælde, for eksempel i form af udtalelser fra de faglige forskningsråd, repræsentanter for aftagere og ressourcepersoner med særlig faglig indsigt mv. Rådgivning kan indhentes i forhold til en konkret ansøgning eller som mere generel rådgivning, for eksempel i forhold til bestemte aftagerfelter, ændringer i kompetencebehov og lignende. Særligt for så vidt angår nye uddannelser, der vurderes at sigte mod erhvervsfunktioner, der hovedsageligt dækkes af uddannelser på et andet ministerområde, eller hvor der er tvivl herom, skal ske en drøftelse af uddannelsen mellem Ministeriet for

Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser og det pågældende ministerium, for eksempel Kulturministeriet, om hvorvidt uddannelsen sigter med et erhvervsområde, der allerede er dækket. Med det foreslåede *stk. 3* skal ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætte kriterier for prækvalifikation samt nærmere regler om ansøgning, herunder blandt andet ansøgningsfrister, ansøgningsprocedure og krav til redegørelse og anden dokumentation, som skal understøtte ansøgningen. Der forventes fastsat kriterier, som skal danne baggrund for vurdering af, hvordan en ny uddannelse kan forventes at bidrage til dækning af kompetencebehov i det danske samfund, herunder kompetencebehov i eksisterende erhverv eller videnområder, eller bidrager til udviklingen inden for nye viden- eller erhvervsområder. Nye uddannelser og uddannelsesudbud forventes endvidere vurderet efter kriterier, der vedrører sammenhængen til eksisterende videregående uddannelser, for eksempel om de bidrager til at understøtte sammenhæng ved at skabe relevante videreuddannelsesmuligheder for erhvervsakademi- eller bacheloruddannede.

For så vidt angår ansøgning om flytning eller dublering af allerede godkendte udbud forventes bemyndigelsen endvidere anvendt således, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser ved prækvalifikationen kan træffe afgørelse om, at en institution i særlige tilfælde kan oprette det ansøgte udbud uden særskilt uddannelsesakkreditering, uanset at institutionen ikke har påbegyndt eller opnået betinget eller positiv institutionsakkreditering. Muligheden forventes anvendt i meget begrænset omfang, hvor institutionen i forbindelse med flytninger og dubleringer af allerede godkendte udbud kan godtgøre en tilstrækkelig høj grad af overensstemmelse mellem det allerede godkendte udbud og det ansøgte udbud, for eksempel hvad angår fagligt miljø og videngrundlag. Det ny udbud vil i sådanne tilfælde være omfattet af institutionens gældende udbudsgodkendelse for den pågældende uddannelse. Bemyndigelsen forventes tillige anvendt til fastsættelse af krav til, hvilke oplysninger institutionerne skal afgive til brug for ministerens godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud.

Til § 19

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås det, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser på baggrund af prækvalifikationen træffer afgørelse om godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud. Ministeren kan ikke godkende nye uddannelser og uddannelsesudbud, der ikke vurderes at opfylde de kriterier, der forventes fastsat i medfør af den foreslåede § 18, stk. 3. Det er tillige en forudsætning for godkendelse, at det ansøgte opfylder øvrige lovgivningsmæssige krav (legalitetskontrol) og betingelser fastsat i medfør af den foreslåede § 19, stk. 4.

Da godkendelsen sker i forlængelse af prækvalifikationen, skal ansøgning om prækvalifikation også indeholde de oplysninger, som skal anvendes ved godkendelsen, herunder indstilling om tilskudsmæssig indplacering, specifikke adgangskrav, uddannelsessprog mv. Disse forhold fastsættes af Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser i forbindelse med godkendelsen. Der vil således være tale om én samlet procedure, der fører til godkendelse eller afslag herpå, jf. dog bemærkningerne til de foreslåede stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan give en foreløbig godkendelse til nye uddannelser og udbud, hvis den ansøgende institution har påbegyndt institutionsakkreditering, jf. den foreslåede § 9, stk. 2. Godkendelsen vil i givet fald ske på den forudsætning, at institutionen inden for en nærmere fastsat tidsramme har opnået positiv institutionsakkreditering, og uddannelsen og uddannelsesudbuddet vil først kunne oprettes, når akkrediteringsafgørelsen foreligger. Såfremt institutionen alene opnår en betinget institutionsakkreditering, behandles en foreløbigt godkendt uddannelse eller uddannelsesudbud efter reglerne i det foreslåede stk. 3.

For institutioner, der ikke er positivt institutionsakkrediteret og ikke har påbegyndt institutionsakkreditering, foreslås det med *stk. 3*, at en eventuel godkendelse gives på forudsætning af, at uddannelsen eller uddannelsesudbuddet inden for en nærmere fastsat tidsramme har opnået positiv uddannelsesakkreditering. Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 4* gives ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for godkendelsen. For så vidt angår godkendelse af nye udbud af erhvervsrettede videregående uddannelser vil bemyndigelsen blive anvendt til at fastsætte betingelser, som efter deres indhold vil være en videreførelse af de eksisterende godkendelsesbetingelser i

lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser samt i lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne, der foreslås ophævet i den samtidigt for Folketinget fremsatte ændringslov. Den tidligere lovbestemte tidsbegrænsning af udbudsgodkendelserne, jf. de almindelige bemærkninger, 3.1.3, forventes ikke videreført.

Til § 20

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås det, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser får mulighed for at sætte fokus på enkelte uddannelser med helt konkrete kvalitetsudfordringer, for eksempel lav beskæftigelse eller stort frafald i en længere periode. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan udtage de pågældende uddannelser til en nærmere gennemgang. Identifikation af uddannelser med særlige kvalitetsudfordringer kan ske på baggrund af objektive indikatorer, ligesom det skal være muligt for centrale aktører, som for eksempel Akkrediteringsrådet, arbejdsmarkedets parter og de studerende, at pege på formodede behov for en gennemgang.

Med det foreslåede *stk. 2* gives ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om gennemgangen. Valg af metode for en gennemgang vil ske efter en indledende vurdering af den konkrete uddannelses kvalitetsudfordringer. Akkrediteringsrådet inddrages i den indledende vurdering. Valg af metode og konsekvens skal ske inden for ministerens beføjelser i medfør af denne lov eller anden lovgivning. Der kan for eksempel blive tale om fuld uddannelsesakkreditering, eller om en genakkreditering baseret på en delmængde af de eksisterende kriterier. Hvis den indledende vurdering peger på problemer, der ikke kan løses inden for akkrediteringssystemet, kan resultatet for eksempel være et ministerielt ad-hoc tilsyn. Såfremt diagnosen tyder på mere almene problemer, som ikke direkte peger tilbage på den enkelte uddannelse eller den enkelte institution, kan konklusionen være at iværksætte en tværgående evaluering med henblik på en bredere belysning af problemstillingerne.

Gennemgangen kan have konsekvenser for institutioner, der er positivt institutionsakkrediteret. Afslag på uddannelsesakkreditering og i yderste konsekvens en lukning af en uddannelse eller et uddannelsesudbud kan også betyde, at institutionen får status som betinget akkrediteret, hvis gennemgangen tyder på væsentlige mangler i institutionens kvalitetssikring. Dette vurderes af Akkrediteringsrådet og Uddannelsesministeren.

Til § 21

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 1*, at Akkrediteringsrådet i løbet af en institutions- eller en uddannelsesakkrediteringsperiode får mulighed for at undersøge, om kriterierne for akkrediteringen fortsat opfyldes. Er dette ikke tilfældet, skal akkrediteringen trækkes tilbage. Akkrediteringsrådet kan foretage vurderingen af egen drift, eller efter anmodning fra ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, for eksempel hvis ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser som led i sin tilsynsforpligtelse eller på anden vis er blevet opmærksom på, at kriterierne muligvis ikke længere er opfyldt.

Med de foreslåede bestemmelser i *stk. 2* og *stk. 3* fastlægges konsekvenserne i tilfældet af, at kriterierne ikke længere er opfyldt.

Med det foreslåede *stk. 4* får institutionen pligt til at underrette Akkrediteringsrådet, hvis institutionen på baggrund af en evaluering eller på anden måde selv bliver opmærksom på, at kriterierne muligvis ikke længere er opfyldt.

Til § 22

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås det, at en positiv institutionsakkreditering også omfatter en vurdering af institutionernes procedurer for kvalitetssikring af udbud i udlandet. Institutioner, der har opnået positiv institutionsakkreditering, kan udbyde hele danske uddannelser i udlandet (uden taxametertilskud) uden krav om særskilt uddannelsesakkreditering og uden forudgående prækvalifikation, hvis de i øvrigt har hjemmel

hertil. Dog skal reglerne i det land, hvor uddannelsen udbydes følges og der kan her være krav om uddannelsesakkreditering. Ansvar for, at udbud i udlandet eller anden ikke-offentligt-finansieret virksomhed skal undergrave institutionens økonomi eller faglige miljø ligger hos institutionerne, og vil være omfattet af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers løbende tilsyn.

Institutioner, der ikke er positivt institutionsakkrediteret, skal også for så vidt angår udbud i udlandet følge reglerne om uddannelsesakkreditering, som foretages mod betaling, jf. den foreslåede § 25, stk. 3.

Universiteternes frihed til selv at vælge kvalitetssikringsinstitution ved udbud af uddannelser i udlandet både med og uden samarbejdsuniversitet følger af universitetslovens § 3a, stk. 3 og 4. For så vidt angår Erasmus Mundus-kandidatuddannelser er det dog fortsat en betingelse, at den valgte kvalitetssikringsinstitution er optaget i European Quality Assurance Register (EQAR).

Det foreslåede *stk. 2* er en konsekvens af bestemmelsen i universitetsloven om, at universiteterne har frihed til at vælge en anden kvalitetssikringsinstitution end Akkrediteringsinstitutionen til at træffe afgørelsen om akkreditering. Vælges en anden kvalitetssikringsinstitution, er det denne institutions akkrediteringskriterier, som finder anvendelse.

Med bestemmelsen i *stk. 3* foreslås det, at prækvalifikation alene omfatter udbud af uddannelser og uddannelsesudbud, hvortil der ydes tilskud. Det vil sige at prækvalifikationen omfatter frivillige og obligatoriske forløb, samt Erasmus Mundus-uddannelser og erhvervsrettede videregående fællesuddannelser. For disse uddannelsesforløb sker prækvalifikationen på samme måde som for uddannelser og uddannelsesudbud i Danmark.

Der er ikke krav om prækvalifikation, når institutionerne udbyder hele uddannelser i udlandet efter reglerne om indtægtsdækket virksomhed. Det vil dog være nødvendigt, at institutionerne for disse uddannelser indsender visse oplysninger, så som titel, adgangskrav mv. til Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser til brug for godkendelse af titel på det danske eksamensbevis.

Til § 23

Hvis institutionen er positivt institutionsakkrediteret, er der ikke krav om uddannelsesakkreditering. Da institutionerne imidlertid kan have behov for en uddannelsesakkreditering, enten til brug for et internationalt samarbejde eller for at ”bevise” at deres uddannelse er god nok, åbnes der med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* op for, at institutionerne kan vælge at lade deres uddannelser eller uddannelsesudbud uddannelsesakkrediteres. Institutionerne vil skulle betale for denne uddannelsesakkreditering, jf. den foreslåede § 25, stk. 3.

Til § 24

Det forslås med *stk. 1*, at Kulturministeriets videregående uddannelsesinstitutioner og de uddannelser, institutionerne udbyder, skal være omfattet af loven. Kulturministeriet fastsætter nærmere regler om uddannelsesakkreditering, institutionsakkreditering og prækvalifikation i en bekendtgørelse.

Det vil blandt andet fremgå af reglerne, at uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet i lighed med uddannelsesinstitutioner under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående uddannelse skal institutionsakkrediteres, hvor en positiv institutionsakkreditering gælder i 6 år. Ved en positiv institutionsakkreditering vurderes institutionens kvalitetssikringssystem, med undtagelse af meget få klart afgrænsede problemstillinger, som velbeskrevet, velargumenteret og velfungerende i praksis. Institutionen har et samlet kvalitetssikringssystem, der sikrer kvalitet og relevans i alle deres uddannelser og uddannelsesudbud. Hvis dette er opfyldt kan institutionen opnå institutionsakkreditering for den givne akkrediteringsperiode.

Positiv akkreditering medfører, at institutionen selv kan oprette nye uddannelser, som dog skal prækvalificeres. Institutionen kan endvidere frit foretage justeringer af eksisterende uddannelsesudbud. Sådanne justeringer må dog ikke medføre, at uddannelsesudbuddet skifter karakter i en sådan grad, at der reelt bliver tale om en ny uddannelse.

Ved ansøgning om prækvalifikation af en ny uddannelse skal institutionen blandt andet redegøre for, hvordan uddannelsen kan bidrage til dækning af kompetencebehovet i det danske samfund, og hvordan

den nye uddannelse adskiller sig fra eksisterende beslægtede uddannelser. Kulturministeriet vurderer på baggrund af uddannelsesreglerne for de konkrete uddannelsestyper, om der er tale om en ny uddannelse. Kulturministeren fastsætter ligeledes overordnede kriterier, som skal danne grundlag for Akkrediteringsrådets vurdering af institutionerne. Kriterierne fastsættes således, at institutionerne kan udvikle deres kvalitetssikringssystemer med respekt for deres egne særlige karakteristika. Kriterierne for kvalitet vil blandt andet omhandle institutionernes interne kvalitetssikring af uddannelserne, herunder institutionernes beredskab, hvis der for eksempel er problemer med enkelte uddannelsers faglige profil og niveau, eller hvis det bagvedliggende vidgrundlag er mangelfuldt. Kvalitetskriterierne fastlægges i overensstemmelse med internationale standarder for kvalitetsmålinger (ESG'erne). Kriterier for relevans vil blandt andet omhandle institutionernes sikring af, at uddannelserne løbende afspejler arbejdsmarkedets behov. I lighed hermed skal institutionerne dokumentere, at de for allerede eksisterende uddannelser blandt andet indgår i en løbende dialog med aftagere og dimittender om udviklingen af uddannelserne og uddannelsesudbuddene. Herudover skal institutionen have et løbende fokus på dimittendernes arbejdsmarkedssituation, herunder beskæftigelses- og ledighedsgrader. Kriterierne vil blive fastlagt efter drøftelse med blandt andet uddannelsesinstitutionerne og repræsentanter for aftagerne. Da institutioner med en betinget positiv akkreditering fortsat vil skulle have uddannelsesakkrediteret nye uddannelser, fastsætter Kulturministeriet ligeledes kriterier for uddannelsesakkreditering. Ligeledes vil institutioner, der har fået afslag på en institutionsakkreditering, fortsat skulle have deres eksisterende uddannelser uddannelsesakkrediteret.

Med bestemmelsen i *stk. 2* foreslås det, at Akkrediteringsrådet kan akkreditere uddannelser og institutioner under andre ministre efter aftale mellem vedkommende minister og Akkrediteringsrådet. Akkrediteringsrådet orienterer ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, når der indgås aftale om akkreditering for andre ministre. Vedkommende minister kan fastsætte nærmere regler om akkrediteringen.

Til § 25

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås det, at udgifterne til Danmarks Akkrediteringsinstitutions arbejde som udgangspunkt afholdes af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser. Endvidere afholder ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser udgifter til akkrediteringsrapporter, som Akkrediteringsrådet har bestilt fra en anden internationalt anerkendt operatør end Danmarks Akkrediteringsinstitutionen, jf. den foreslåede § 3, stk. 3.

Det foreslås med *stk. 2*, at andre ministre afholder udgifterne til akkreditering af uddannelser og institutioner på deres område. I det omfang Akkrediteringsrådet akkrediterer lønnede uddannelser, jf. den foreslåede § 1, stk. 2, skal dette ske som indtægtsdækket virksomhed efter reglerne herom i Finansministeriets Budgetvejledning.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* videreføres reglerne om, at akkreditering af uddannelser, som udbydes i udlandet skal ske om indtægtsdækket virksomhed efter reglerne i Finansministeriets Budgetvejledning.

Til § 26

Med bestemmelserne i *stk. 1* og *stk. 2* foreslås, at parter kan indbringe klager over retlige spørgsmål ved Akkrediteringsrådets afgørelser for Styrelsen for Universiteter og Internationalisering, for eksempel klager over sagsbehandlingsfejl i forhold til de almindelige forvaltningsretlige regler. Styrelsens afgørelser ikke kan indbringes for ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser. Det faglige indhold i Akkrediteringsrådets afgørelser kan ikke påklages til styrelsen.

Til § 27

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* fastslås, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan delegerer sine kompetencer efter loven til en under Ministeren for Forskning, Innovation og

Videregående Uddannelser oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan efter den foreslåede bestemmelse delegerer sine beføjelser efter loven til enhver myndighed inden for ministeriets administrative hierarki uanset myndighedens placering i det administrative hierarki, herunder myndigheder, som er underordnet styrelser.

For at sikre, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser – hvis der træffes beslutning om flytning af institutioner under Ministeren for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser – kan henlægge eventuelle myndighedsopgaver dertil, hvis dette findes hensigtsmæssigt, foreslås bestemmelsen derfor formuleret således, at ministeren også kan bemyndige myndigheder uden for ministeriet til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren.

Det foreslås derfor, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser efter forhandling med vedkommende minister kan bemyndige andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, som i de respektive love er tillagt ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser. Der er alene tale om statslige myndigheder. Der kan således ikke i medfør af de foreslåede bestemmelser ske delegation til private virksomheder eller organisationer. Omfanget af delegationen til den pågældende statslige myndighed skal ske efter forhandling med vedkommende minister.

Det foreslås i *stk. 2*, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter *stk. 1*, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages, hvilket betyder, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser også kan afskære klageadgangen fra organisatorisk underordnede statslige myndigheder til styrelserne eller fra andre statslige myndigheder. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan for eksempel både afskære påklage til ministeren, og påklage til styrelserne. Muligheden for at afskære klageadgang knytter sig kun til afgørelser på områder, som er delegeret fra ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser i henhold til loven. Således vil ministeren ikke i denne bestemmelse have hjemmel til at afskære klageadgang, der i øvrigt er fastsat i lovgivningen m.v. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser får med den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* hjemmel til at fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter *stk. 1*. Bestemmelsen omhandler de tilfælde, hvor ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser udnytter sin adgang til at delegerer beføjelser til andre statslige myndigheder uden for Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser.

Til § 28

Sagsbehandlingen i forbindelse med akkreditering skal være kendetegnet ved åbenhed og gennemsigtighed. Det foreslås derfor med bestemmelsen i *stk. 1*, at Akkrediteringsrådet fortløbende skal offentliggøre en oversigt over alle akkrediteringsansøgninger og deres status. Akkrediteringsrådet skal desuden offentliggøre alle akkrediteringsrapporter, sådan at interesserede brugere kan orientere sig om kvaliteten og relevansen af videregående uddannelser i Danmark og de videregående uddannelsesinstitutioners interne arbejde med kvalitetssikring. Endelig skal Akkrediteringsrådet offentliggøre en samlet oversigt over alle akkrediterede videregående uddannelsesinstitutioner samt uddannelser og uddannelsesudbud i Danmark til brug for både nationale og internationale studerende og andre brugere.

Den foreslåede *stk. 2* fastsætter, at både Akkrediteringsinstitutionen og Akkrediteringsrådet hvert år skal offentliggøre en beretning om deres virksomhed.

Til § 29

Efter de gældende regler gennemføres turnusakkrediteringer af eksisterende uddannelser efter turnusplaner, der er fastsat af henholdsvis Akkrediteringsrådet (for universitetsuddannelserne) og af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (for de erhvervsrettede videregående uddannelser og for de kunstneriske uddannelser).

Med bestemmelsen i *stk. 1* fastholdes turnusakkrediteringen som udgangspunkt, men for at frigive ressourcer til en hurtigere overgang til institutionsakkreditering vil turnusakkrediteringerne af eksisterende uddannelsesudbud blive sat delvist i bero.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 2*, at de eksisterende turnusplaner revideres, og at der i den forbindelse tages hensyn til Akkrediteringsinstitutionens andre opgaver samt institutionernes arbejde med en ny ansøgning om institutionsakkreditering. Akkrediteringsrådet udarbejder forslag hertil, som drøftes med ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Det foreslås med *stk. 3*, at tidsbegrænsningen for de udbudsgodkendelser, der er givet i medfør af de anførte bestemmelser bortfalder. Dette er en konsekvens af, at ministerens godkendelse af nye uddannelsesudbud ikke gives tidsbegrænset fremover, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 19, stk. 1.

Til § 30

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juni 2013.

Til § 31

Akkrediteringsrådet skal med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* udarbejde en plan for institutionsakkreditering i dialog med de institutioner, der har ansøgt om institutionsakkreditering. Akkrediteringsrådet drøfter planen med ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser. Planen skal sikre, at alle ministeriets institutioner har gennemført institutionsakkreditering inden 6 år fra lovens ikrafttræden.

De eksisterende turnusplaner for uddannelsesakkreditering vil blive konkret vurderet og sammenholdt med den endelige tidsplan for institutionernes første gennemløb af institutionsakkrediteringen. Der vil alene blive gennemført turnusakkrediteringer af uddannelser og uddannelsesudbud, som sikrer, at overgangen til institutionsakkreditering ikke medfører huller i den kontinuerlige eksterne kvalitetssikring.

Der vil ved revisionen desuden blive lagt vægt på, at sideløbende institutionsakkreditering og turnusakkrediteringer af uddannelser og uddannelsesudbud ved den samme institution skal undgås i vidst muligt omfang. Dette kan have konsekvenser for turnusakkrediteringer af de landsdækkende erhvervsrettede uddannelser, hvor alle udbud af samme uddannelse hidtil er blevet akkrediteret samtidig. Det skal dog bemærkes, at de største af de landsdækkende uddannelser (sygeplejerske, lærer og pædagog) ikke vil blive berørt, da turnusakkrediteringerne er gennemført eller iværksat.

Til § 32

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 1*, at der efter lovens ikrafttræden vil blive udarbejdet ny bekendtgørelse om såvel akkreditering af institutioner og uddannelser, som prækvalifikation og godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud.

Med bestemmelse i *stk. 2* foreslås, at igangværende sager om akkreditering eller screening af uddannelser færdigbehandles efter de nugældende regler.

Afgørelser om uddannelsesakkreditering truffet i henhold til gældende regler vil fortsat gælde indtil udløbet af akkrediteringsperioden eller akkrediterings bortfald.

Til § 33

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.